

מועצה אזורית לב השרון
ישיבת מליאה מספר 26
ישיבה מיום 04.08.2025

נוכחים :

אלי אטון	-	ראש המועצה
יצחק יצחק	-	סגן ראש המועצה
טל מדר	-	סגנית
לביא זמיר		
גיא זרח		
אורנה הדר		
אבי קטרי		
קובי רייך		
מיכל גליק		
יהודה גטה		
טל בן יוסף		
נתן סלומון		
שחף חרמון		
אפרים חגי'ג'		
ראובן קפלן		
נתנאל יהודה		
ארז אביעלי		
משה מכלין		
רועי מימון		
רעם שאול		

משתתפים נוספים :

עו"ד רונית עובדיה	-	יועצת משפטית
מר ניסן כנפי	-	מנכ"ל
מר שרון עזרון	-	גזבר
גב' מירב לביא	-	מבקרת

סדר יום:

- סעיף 1 – דוח ראש המועצה
- סעיף 2 – הצגת דוחות כספיים תאגידי
- סעיף 3 – הלוואה בסך 2 מיליון לבניית קומות ב+ג במרכז הפעלה
- סעיף 4 – תיקון הפקעה חלקה 260 עין שריד
- סעיף 5 – תברים

פרוטוקול

ניסן כנפי: טוב, ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה מספר 26. היום על הפרק, אנחנו נפתח עם דוח ראש המועצה. לאחר מכן אנחנו נציג את דוחות הכספיים של התאגידיים, חברה כלכלית, מי קולחים קלנסווה ומי לב השרון, רואה חשבון דוד רוזנברג יציג לנו אותם. אחרי זה שרון יציג לנו את הסעיף של הלוואה לבניית קומות ב' ו-ג' במרכז הפעלה. ומיטל מהמחלקה לתכנון ובנייה תציג לנו לאחר מכן את תיקון ההפקעה של חלקה 260 בעין שריד של משפחת פיטוסי, ובסוף שרון יסיים עם אישורי תברים. סך הכל צריכה להיות לנו ישיבה לא ארוכה, אז אני מבקש אם אפשר, כמה שפחות הערות, הפרעות, שאלות בסוף, בסוף כל נושא כמובן. ולמען הסדר אני רוצה רק להעיר שהאנשים, חברי מליאה שמשותפים בזום, הם אינם תברים מן המניין לצורך הצבעות, לצורך החלטות. הם נמצאים פה והם שומעים את

הישיבה. בסוף כל נושא, גם בחלק של השאלות, במידה ומישהו ירצה לשאול משהו אז תינתן לו הרשות. אז אלי, בבקשה.

אלי אטון: טוב, ערב טוב לכולם, ברוכים הבאים. יש לנו ישיבה שיש יותר אורחים מאשר נוכחים, אבל זה גם מכובד. יש לנו היום פה שתי קבוצות של אורחים מכובדים. אנחנו נתחיל בכיתת הכוננות שלנו. הזמנו אותה, את כיתת הכוננות, כדי להוקיר, להגיד תודה על הפעילות, לא רק בפעילות של תפיסת המחבל, שקודם כל הייתה מקצועית. אני ליוויתי אתכם קצת, אבל אתם הייתם כל ה-72 שעות האלה והוכחתם מקצועיות, נחישות, חתירה למטרה, אבל זה לא חדש, זה לא הופתע מבחינתנו. כיתת הכוננות של לב השרון נחשבת בין כיתות הכוננות הטובות ביותר שיש בארץ, והמקצועיות שיש בארץ. אז אתם כבר שנים עובדים, מחכים לרגעים, מה שנקרא למאני טיים, כדי להוכיח את עצמכם, וכל פעם שיש מאני טיים, אתם פשוט עומדים ביעד. אם זה לכידת גנבים, ואם זה הטופ של תפיסת המחבל, שזה מסב לכם גאווה, ובעיקר גאווה ללב השרון, שאתם כיתת הכוננות שלנו, ולכן מצאנו לנכון להוקיר אתכם בישיבת מליאת המועצה. אני מבין שלא כל חברי הכיתה נמצאים כאן. קודם כל, אני מבין שאתם תראו לנו סרט קצר.

דובר: מצגת קצרה.

אלי אטון: מצגת קצרה על פעילות הכיתה. אני רוצה קודם כל, ברשותכם, נציג הכיתה, אני רוצה קודם כל להזמין את ניר ושי, מי עוד? שיבואו, וקרלוס. קודם כל, שתדעו שניר אביב הוא אחד המורעלים שיש לנו בכלל בלב השרון, זכה להיות מצטיין ארצי בכיתות הכוננות. אז שאפו ניר, קודם כל ברמה האישית. ונמצא כאן כמובן איתו קרלוס, שגם מוביל ביחד עם כולם את הכיתה הזאת במשך הרבה שנים. תודות רבות, ותודה רבה לשי בן ברוך, שבאמת מוביל בצורה מקצועית את כל הנושא המקצועי והליווי דרך משמר הגבול, יישר כוח, עבודה מקצועית. מעבר לעבודה המקצועית, באמת באמת, אנחנו צריכים לשכפל אתכם, ובאותה הזדמנות גם להגיד תודה לכל כיתות הכוננות בכלל במועצה, שבעקבות ה-7/10 התפתחו ונשארו ממש כיתות כוננות

גולמיות שבאמת הן פעילות. מי ייתן ולא נזדקק לכם, אבל אנחנו בטוחים שכשאנחנו זקוקים לכם, אז אתם באמת מספר אחת ואתם אלופים. בשם לב השרון, תעודת הוקרה לכיתת הכוננות. זה לא הסוף, אז זה שלכם, קודם כל. תודה רבה.

דובר :

אלי אטון : אנחנו עושים לכיתת הכוננות ערב הוקרה והערכה ב-20 לחודש, תהיה סיבת הוקרה, ומי שמכיר את ניר אביב יודע שהוא משאבה בדברים האלה, אז החלטנו מראש שהוא לא ישאב אותנו, נתנו לו את הטוב ביותר. ושי כמובן.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : האמת צריכים להביא לי את שי, אתה רוצה בוא, תגיד כמה מילים ברשותך.

שי :

טוב אני, כמה מילים באמת לפני המצגת. אז כמו שאתם מכירים, 31 לוחמי כיתת כוננות מועצתית מכל היישובים שלנו, ולא רק מהיישובים שלנו, אלא גם ממועצות מקומיות מקבילות אלינו. וזה באמת האחוה והאחדות שיש פה כבר מעל 10 שנים, אני פה עשר שנים רק, אבל החבר'ה האלו, האליטה של האליטה. אני אומר לכם, באירוע של המחבלת לדוגמה, הימ"מ יצא משם. ימ"מ יצא מהאירוע, מהמבנה הזה, ואנחנו תוך כדי הליכה אנחנו פשוט אומרים להם חבר'ה, אין מה לסרוק שם אין שם כלום, היינו סקפטיים מאוד במקום הזה. ובסוף, כיתת הכוננות של לב השרון שיחקה אותה בענק. ובאמת כמו שאלי אמר, זה לא רק האירוע הזה, זה שמירת השגרה לאורך כל השנים, זה לאורך כל השנים, בפעילות המבצעית של הכיתה השגרתית, מרמת הפורצים, גנבי הרכבים, ועד למחבלים כמו שראינו. ואתם יכולים לישון טוב, התושבים יכולים לישון טוב בלילה בלב השרון, לא כסיסמה ולא כאמרה, אני אומר לכם באמת, אני כתושב כפר סבא אומר לכם את זה. באמת בשקט, ותודה לחבר'ה האלופים שלנו שאנחנו פשוט גאים בהם, ולמועצה שתומכת בהם בלי סוף, כדי שהדבר הזה ימשיך ויתקיים. זה הכל.

(מדברים ביחד)

איציק 1 : טוב חברים, עשינו לכם איזושהי מצגת קצרה. קודם כל הגענו לכאן בגלל זה. הגענו לכאן בגלל זה, יש פה כל מיני חברים שנמצאים כאן ויושבים פה עם המחבל.

דובר : רק אחד מחייך פה בתמונה הזו, המחבל.

איציק 1 : לא, ז'קה. אבל באנו להראות לכם מה אנחנו עושים ומי אנחנו ומה אנחנו עושים. אז כמו שאמר שי, כיתת הכוננות מונה 31 מתנדבים, מיישובים רבים מהמועצה, יש לנו פה ... צור משה, חרות, יש לנו שני חבריה פה מפרדסיה ומתל מונד, שגם עובדים איתנו. אז יש לנו פה 31 אנשים. הכיתה פועלת תחת כל האישורים של מג"ב, בפיקודו של עידו ... ושל שי בן ברוך. המשט שלנו, שהיה לו כל מיני ערעורי ... הוא רצה לעזוב אותנו, אבל בסוף הוא הבין שבית לא עוזבים, ולשמחתנו שי נשאר איתנו לשנים הבאות, אנחנו נמשיך לעבוד ביחד. יש לנו את ניר אביב, מבני דור, ניר הוא מפקד הכיתה, ויש לנו את קרלוס מצור משה, קרלוס הוא סגן מפקד הכיתה. אז מה אנחנו עושים בשגרה? חלק ניכר מהפעילות שלנו זה בעצם מניעת פעילות עבריינית. אז ככה זה מתחיל, השעה היא 03.47 בבוקר. אתם רואים פה נכנסת תמונה מאחת המצלמות שנמצאות בשטח. יש פה איזושהי קבוצה של מפקדים, ... , כל מיני מקבלים את התמונה, והדבר הבא שקורה זה שאצל אנשים מסוימים בבית, מתחיל צלצול כזה ב-03.47 בבוקר, זה הצלצול הפרטי שלי, אצל כל אחד זה הצלצול שלו.

אלי אטון : והאישה מגישה גט באותה שניה? או

איציק 1 : והאישה מתעוררת וצועקת, ולא מבינה מה קורה פה, ב-03.47 בבוקר מתעוררים, מתלבשים ויוצאים לשטח, תוך כמה דקות כולם מגיעים. בשלב הבא אתם רואים את אותם פורצים שמגיעים לשער, זה שער הכניסה ... מכיוון קלנסווה. אתה רואה אות נכנסים, השעה היא 04.02. הם מנסים להיכנס, הם קצת מתמהמהים. השלב הבא זה שעה 05.10. זאת אומרת אנחנו ערים מ-03.47, השעה היא 05.10 בבוקר, וזה מה שקורה. הפורצים, יש פה חבריה שפורצים וקופצים ומתחבאים, רק שתבינו, אנחנו נמצאים פה

כבר ... שאירוע. עכשיו כל המצלמות האלה, וכל מה שראיתם פה, כל מה שמצולם, הן תודות לוועדים המקומיים, ותודות למועצה, שנותנת לנו תקציבים גם ... וגם לכיתת כוננות.

ש י: אני אפתח סוגריים, ברשותך רגע. שלושה פורצים מתוך ארבעה, הימ"ר עובד עליהם מעל שנה, כאשר הפורצים האלו נתפסים בלי שום מודיעין, בלי שום כלום, מ-0 עד 100 בפעילות של הכיתת ... במצלמות, בתכנון שלנו, בנחישות לקום בשעות הלא פשוטות ולעשות את העבודה הנכונה, על מנת לתפוס אותם, הפורצים האלה נתפסו עם הרבה דברים, ותכף ...

איציק 1: אז אלו פורצי רכבים. או גנבי רכבים. גנבי רכבים יש שני סוגים. יש את האלה הפשוטים, אלה שבאים אחרי שהרכב מונע, הם באים ולוקחים אותם, פשוט יוצאים להסיע אותם לשטחים, בדרך כלל זה לטייבה. זה חבריה מהשטחים בני 17 עד 25, בשבילם זה 500 שקל הם עושים את העבודה, ויש כאלה באלפים.

ש י: אני רוצה שתשימו לב לסיכון גם שאנחנו לוקחים, זה לא סתם. תראו את המברג שיש לו ביד. ראיתם את המברג ביד ימין? כזה דבר. הוא היה יכול להכניס לי אותו בשניה, וזה הכל עניין של שניות, וזה הסיפור שכולנו פה לוקחים בפעילויות האלו גם כשזה פורצים רגילים, בסוף הם תושבי שטחים.

איציק 1: אבל החולייה שנתפסה פה זה לא החולייה, זה לא ... אלא אלה, זה אנשים שבעצם באים, והם המקצוענים, הם אלה שמניעים את הרכב, הם מגיעים לרכב. תשימו לב, יש לנו פה מחשבים של רכבים, 1, 2, 3, 4, 5, 6 מחשבים. זאת אומרת באותו לילה התכנון היה לגנוב שש מכוניות. הם מגיעים, המכוניות האלה מסומנות, בדרך כלל מסומנות מראש. הם מגיעים, הם פותחים את המכסה מנוע, עוקפים את ההצתה ומניעים לתוכניות האלה. אתם רואים פה, יש להם את המספרים האלה, זה מספרים שמדביקים על מספרי הרישוי של המכוניות, כדי לא להרוס, כדי לשנות את המספר הזה. כשהרכב עובר במצלמות שהמשטרה קולטת, אז הם נקלט כרכב גנוב, וככה הם מצליחים להבריח את הרכב לשטחים. החולייה הזאת כמו שאמר ש י, זו

חוליה שעבדו עליה בערך שנה, החולייה הזאתי פירקה עשרות רבות של מכוניות, ומי שבסוף תפס אותה, זה בסך הכל מי... לשעון. אז כמו שאמרנו, התעוררנו ב-03.47, הוקפצנו, ראינו את החולייה נכנסת, ב-05.10 תפסנו אותם, לקחנו אותם לתחנת שדות עם כל הרישומים ומה שצריך לעשות והניירת, וב-06.30 סיכום אירוע, אנשים מגיעים הביתה בשבע, מתקלחים והולכים לעבודה. אז זה מה שחברי כיתת הכוננות שלנו עושים. קצת סטטיסטיקות שתדעו מה זה אומר. אנחנו נראה לכם פה את 23 מול 24. יש לנו פה ירידה דרמטית בשיעורי הפשיעה. הדבר הראשון זה הפריצה לבית. יש לנו ירידה של מ-10 מקרים ב-23, לשש פריצות ב-24 בלבד. שי יתקן אותי אם אני טועה, לפני, ב-2021 זה היה 40-50 פריצות. יש פה ירידה מסיבית, ואנשים הדבר הכי חשוב להם, בן אדם יוצא מהבית רואה שגנבו לו את האוטו, אז הוא אומר אוקיי, גנבו לי את האוטו, ילך אחד לביטוח או לליסינג, מתקשר למשטרה, יהיה בסדר. אבל כשבן אדם יודע שטיילו לו בבית, ליד החדרים של הילדים שלו טיילו בלילה, שיש שניים שלושה שב"חים מטול כרם, אז ההרגשה מאוד מאוד בעייתית, מאוד קשה. יש לנו פה ירידה משמעותית. יש לנו ירידה משמעותית של 57 אחוז בגניבות רכבים, מגניבות מתוך רכבים, וגם בפריצות לבתי עסק. סך הכול 24 יש לנו ירידה של 57 אחוזים בכל אירועי הפריצה. רק בצור משה רק שתדע, בצור משה ב-2021 היה 30 פריצות רק בצור משה, לעומת השש פריצות בכלל המועצה, כשאנחנו מגיבים מהר. עכשיו, חשוב לציין שכל המקרים האלה של הפריצות לבתים, בסוף החוליות האלה נתפסות. לוקח, כמו שאמר שי יש לנו את האמצעים, לוקח פעם, פעמיים, לומדים אותם, מבינים, יודעים איך הם עובדים, ובפעם הבאה שהם נקלטים במצלמה, יודעים איפה לחכות ואיפה לתפוס אותם. אנחנו עושים אכיפה, ... של רכבי שטח. יש הרבה מאוד תושבים, בעיקר בימי שישי ושבת, שחבריה מזרחית לנו, יישובים מזרחית לנו, שנוסעים עם טרקטורונים, משתוללים בתוך היישובים, בשדות, בשדות החקלאיים, הורסים שדות. אנחנו עושים פעילויות, מארבים, לפעמים גם ביחד עם

היחידה הטקטית של מג"ב ... פשיעה חקלאית, איפה שמגדלים אבטיחים, יש פה המון פשיעה חקלאית, אנחנו גם עובדים על זה. ביטחון שוטף, מחסומים, מחסומי פתע ומחסומים יזומים על מנת לתפוס עבריינים. יש לנו פעילויות, פה מצד שמאל פעילות בטירה, פעילות של הכיתה בטירה, יש שם איזשהו כל מיני אירועי אלימות וזה, אז אנחנו עושים פעילות יזומה בטירה כדי למנוע את הזריקה לכיוון שלנו. שוהים בלתי חוקיים. יש לנו בעיה מאוד גדולה באזור שלנו של שוהים בלתי חוקיים, בעיקר שעובדים בחקלאות ובבניין. מצד אחד הם עובדים, מצד שני שוהים בלתי חוקיים, זה קל מאוד ... לעבריינות גם ... וגם פעילות חודרנית. מעבודות גידול קנאביס, נתפסו לא מעט מעבודות גדולות, פה אתם רואים מעבדה שנתפסה בחרות, 1200 צמחים בגובה של בן אדם, היה איזה 8 טונות של קנאביס היה שם. גם כן עבודה של כמה חודשים, מעקבים עד התפיסה וגם נתפס ... באותה פעילות. והרבה אימונים, אנחנו מתאמנים באופן סדיר, תודה לאל אנחנו, תודות גם למג"ב, יש לנו אימונים באופן סדיר, יש לנו תרגילים של חטופים בבתי ספר, בבתי ילדים, במוסדות אחרים של המועצה, יש לנו אימונים במטווחים, אנחנו כל הזמן מתאמנים על מנת לשמור על הכשירות. אנחנו רוצים להודות קודם כל לגני, שהוא מלמד אותנו

(מדברים ביחד)

איציק 1: אנחנו רוצים להודות לאיציק, סגן ראש המועצה ... וכשאנחנו צריכים כסף הוא יודע איפה למצוא אותו, אנחנו רוצים להודות לאלי, שמאז שנכנס לתפקיד

(מדברים ביחד)

איציק 1: אלי הוא מודע לעניין הזה, והביטחון חשוב לו. אנחנו רוצים להגיד לכם, בשריון אומרים שהאדם שבטנק ינצח, אבל כדי שהוא ינצח הוא צריך שיהיה לו טנק, אז אנחנו הטנק שלנו זה אמצעים. אנחנו צריכים תקציבים, אנחנו צריכים לרכוש כל מיני אמצעים, גם אמצעים כדי לעזור לנו ... את הגנבים,

וגם אמצעי מיגון כי כמו ששי אמר לכם, אנחנו מגיעים למישהו עם סכין או עם מברג, אנחנו צריכים אמצעי מיגון. אז כשתגיע לכם בקשה, ...

אלי אטון: תודה רבה. תודה רבה לכם, חברים. אתם דרך אגב הם מוזמנים להישאר, אם אתם רוצים. חברים, אנחנו בתקופה האחרונה, וזה מה שאנחנו נעשה. אנחנו כל פעם, ואנחנו שמחים וגאים להביא אנשים שמצטיינים, שתורמים לקהילה, ספורטאים מצטיינים וזה. חלק מהעבודה שלנו, חלק מהעבודה שלנו כחברי מליאה, ונציגי ציבור, להוקיר ולפרגן ולתת רוח גבית לחבר'ה, שבאמת עושים את המיטב ביותר בכל תחום שהם נמצאים בו, ואנחנו מאוד מאוד גאים. אני רוצה להזמין לכאן את האחים שיר וגל שרים, אבא ירון גם

(מדברים ביחד)

אלי אטון: גל ושיר, אני עד היום לא מצליח להבחין

דובר: קשה להבדיל, קשה להבדיל.

אלי אטון: כן. אבל למי שלא יודע, החבר'ה האלה התפרסמו כמובילי דרך, פורצי דרך בנושא הנינג'ה, והתחרו בנינג'ה ישראל, וכבר נינג'ה ישראל כבר קטן עליהם, והם היו לפני כמה זמן באליפות אירופה, נכון? אז קודם כל שיר, גל זכה במקום, קודם כל, בשנת 2022 הוא זכה במקום הראשון, והחודש הזה, חודש לשעבר, הוא זכה במקום?

דובר: חמישי.

אלי אטון: חמישי. רגע, מי זה גל עכשיו?

(מדברים ביחד)

אלי אטון: ושיר זכה במקום השני, וזה כבוד גדול למדינת ישראל, ועל אחת כמה וכמה כבוד גדול ללב השרון. אז אני רוצה להעניק לכם את

(מדברים ביחד)

אלי אטון: קודם כל אנחנו רוצים לומר שאנחנו מפתחים, קודם כל שאפו לרותם, שגם תציג את אתר ... , שהיא אחראית על אגף הקהילה שלנו ומפתחת את הספורט. הספורט ממריץ בנושא של ההתפתחות התרבותית בלב השרון,

ואנחנו בונים לא רק על ספורט עממי, אלא גם ספורט הישגי ותחרותי, ואנחנו רוצים להוציא מלב השרון אלופים. אם זה אלופים אולימפיים בכל, וזאת לא יומרה, גם בג'ודו נוציא אלופים אולימפיים, ואם זה אלופים, אלופי עולם בכל ספורט שהוא. והספורט, הוא מקדם את התרבות בכלל במדינת ישראל, ובלב השרון בפרט, אנחנו גאים בכס. דרך אגב, דרך אגב שתדעו, מחר נבחרת

דובר : under 23, מתחת לגיל 23.

אלי אטון : בייסבול, הבייסבול. אז נדב מכלין, דרך אגב למה אנחנו מציגים? נדב מכלין הבן של משה נמצא בנבחרת ישראל בבייסבול, והם מופיעים עכשיו באליפות אירופה. עכשיו ... קיבלו מלגה, מלגת ראש מועצה, וגם נדב קיבל. אנחנו מתחילים במתכונת של מלגה לספורטאים מצטיינים, שמביאים הישגים גם. והחכמה היא גם להביא את ההישגים. יישר כוח, כל הכבוד לכם. אנחנו גאים בכס

דובר : תודה רבה רבה.

אלי אטון : ובקרום גם ייפתח במרכז נינג'יה בלב השרון, בדרור. כמובן לפי החוק, מכרז מסודר, מה שצריך ומי שיזכה, יזכה. אני מאחל לכם באמת בהצלחה. תמשיכו לייצג אותנו בכבוד, והם רוצים להראות לכם כמה דקות של הפעילות שהם עושים.

דובר : קודם כל, שניה לפני הסרטון. אפשר לעצור את זה שניה?

אלי אטון : תעצרי את זה.

דובר : זה בעצם אליפות אירופה. זה אני, רוצים שנעצור ונדבר או שנראה את הסרטון?

אלי אטון : שבוע שעבר, ביוזמתה של רותם ומדור הספורט ואורי, התקיים טקס באמת מרשים בלב הפרדס היה, נכון? לא, זה היה בדרור, בדרור. ונתנו פרסים ל-100 ספורטאים מצטיינים מכל הענפים בלב השרון. ואתם רואים ילדים מגיל שש עד י"ב שמקבלים את הפרסים האלה, ובאמת יישר כוח על הפעילות הזאת שלכם. זה פשוט מרים את הילדים האלה.

דובר : תודה רבה. תודה רבה לכם, זה לא ברור מאליו, תודה רבה.

סעיף 1 - דוח ראש המועצה

אלי אטון: אז אנחנו נמשיך. הנושא הבא זה ... של ועדת ההנצחה בראשותו של גיא זרח. ועדת ההנצחה עובדת כבר במשך, זאת אומרת, בהמשך לפעילות שנעשתה בקדנציה הקודמת של אורי בכרך, ולצערנו נוספה הרבה הרבה עבודה מבחינת המועצה בשנתיים האחרונות בעקבות המלחמה, חרבות ברזל. ופשוט יציגו בפניכם את ההמלצות של הוועדה ומה היעדים של הוועדה. אז גיא, הבמה שלך ושל וולטר, בבקשה.

גיא זרח: טוב, אז ככה. במועצה האזורית ליד השרון יש 151 חללי מערכות ישראל, ו- 18 חללים של נפגעי פעולות האיבה. אלה המספרים, וזה כמעט מדהים לחשוב שעד היום לא היה בכלל, לא נהלים, לא כללים, לא שום דבר, איך מנציחים, מי מנציח, מה מנציח, את מי כן, את מי לא. לא היה כלום. זאת אומרת, זו פעם ראשונה שהמועצה נדרשה באמת לבנות איזשהו סדר ואיזשהו מערך של החלטות, מדיניות, כיוון. ואני חייב להגיד שזה אחד מהשדות מוקשים הכי גדולים שקיימים מפני שהנושא הזה כל כך רגיש, שכמעט כל החלטה שרוצים להחליט, היא יכולה לפגוע במישהו אחר. זאת אומרת, יש פה נושא שהוא ממש שדה מוקשים, שהיה צריך פה הרבה רגישות ויצירתיות כדי לנסות ולגשר על כל הדברים. יש הרבה דברים פה שנלקחו בחשבון, יש הרבה דילמות, נקרא לזה ככה. למשל, איך דואגים שיהיה שוויון בין הנופלים? זאת אומרת, לא כל הנופלים למשל, באים מאותו רקע כלכלי. מי יכול להרשות לעצמו להנציח? מי לא? כל מיני נושאים שבאמת היה צריך להתייחס אליהם. איך מתייחסים לחללים שנפלו בנסיבות מיוחדות אחרות? איך מוצאים את האיזון בין הדבר הקשה הזה של הנצחת אזרחים והנצחת חללים? עוד משהו שחשוב לציין על הוועדה הזאת, שהיא לא עסקה כרגע, לפחות עכשיו, המנדט שלה הוא לא להתעסק בהנצחה שקשורה לדברים אחרים, לאנשים אחרים, לאזרחים אחרים, לצורך העניין אנשים או מנהיגים שהיו פה בעבר, אלא אנחנו התייחסנו רק לשני המגזרים האלה, חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. חשוב עוד דבר לציין, שהוועדה

הזאתי בעצם פועלת עם אפס תקציב, אין לנו תקציב, היא לא מתקצבת בתקציב, והיינו צריכים לגלות פה יצירתיות, ובאמת למצוא דרכים יצירתיות ולקיים בכל זאת איזשהן החלטות. הרכב הוועדה כלל באמת את האנשים, הנה, שמצויים פה, שחלקם כמובן זה נציגי משפחות שכולות. יש פה את חגית ששון, שהיא גם הייתה קצת אשת קשר עם שאר המשפחות השכולות, ודרכה קצת הבנו את הרגשות, את הלכי הרוח. שוב, אי אפשר ב-100 אחוז לדעתי, לקלוע לכל מנעד הרגשות שקיים, אבל לפחות ניסינו. בהמשך אנחנו נדבר פה על בעצם, אני לא אחזור על זה כי ענת תרחיב על זה, אבל בעצם שלושה סוגי הנצחה שאנחנו רוצים באמת להתייחס אליהם. אחד, הנצחה פיזית, שהיא כל מה שאנחנו מכירים, מאנדרטאות כאלה ואחרות, או כל מיני מבנים וכו' וכו'. הנצחה דיגיטלית, שהיא מה שנקרא הנצחה ברט זמננו, גם על זה ענת תרחיב. והדבר השלישי שהוא חשוב לא פחות, זה הנצחה של דרך פעילות, פעילות חינוכית, פעילות כזו או אחרת, והרעיון הוא לשלב גם בין שלושת המרכיבים האלה. אז ענת, תציגי בבקשה את ...

ענת: אני אמשיך.

גיא זרח: בבקשה.

באמת, גיא מקודם מנה את צערנו את החללים. אנחנו עבדנו בוועדה באמת על פי עקרונות יסוד להנצחה שגם קיימות על פי החוק, על פי משרד הביטחון, על הזכאות על פי החוק, ... להנצחה על היותו של אדם חלל צה"ל או חלל פעולות איבה, שמוכר על ידי משרד הביטחון או ביטוח לאומי. דרך אגב ביטוח לאומי זה חללי נפגעי פעולות האיבה. אנחנו, שוב, גיא נתן פה את הנקודות, אני אמשיך, שההנצחה צריכה להיות ממלכתית ושוויונית, שכולם צריכים לזכות להנצחה, היתר נראה לי מיותר לציין. מעורבות המשפחה, חלק ממה שחשוב לנו לעשות זה קודם כל גם, באמת גם כי אנחנו חיים בתוך קהילה, שהמשפחות יהיו חלק מההנצחה, ולראות גם מה מתאים למה, לאיזה משפחה, לא לכל משפחה זה מתאים. באמת להיות בשיח פתוח למשפחות השכולות ולהתחשב ברצונות שלהן, ובמידה ותהיה משפחה,

כמובן אם אנחנו נעשה עכשיו איזושהי הנצחה של אנדרטה מרכזית, ויש משפחה ואנחנו מדברים על הנצחה, שלפני קום המדינה. ויכול להיות שיש לנו גם, אין לנו פה עוד משפחות שנמצאות, אפילו לאו דווקא אחים או גורמים או קרבה כזאת או אחרת, אז זה אומר שהמועצה תצטרך לקחת ולהנציח, או לכבד את ההחלטה במידה והם לא ירצו. השקופית הבאה. אנחנו, בעצם כשאנחנו מדברים על הנצחה, אנחנו מדברים על הנצחה בשטחים. העקרונות יסוד להנצחה באמת, כמו שהתחלתי להגיד, סליחה רגע, זה שבאמת היא ברמה היישובית. היישוב יכול לקבל את ההחלטה שלו. ברמה המועצתית בשטחי המועצה, תהיה לנו החלטה שהיא יותר החלטה קולקטיבית, היא תהיה, זאת אומרת הנצחה כללית ולא פרסונלית. אם אנחנו נחליט על איזושהו אתר שהוא בשטח המועצה, אז לצורך העניין יכתב עליו לזכר חללי מערכות חרבות ברזל, או משהו דומה, ולא משהו פרטי על שם חלל כזה או אחר. החלטות פרטיות יותר יתקיימו על ידי היישובים, זו החלטה שלהם. אנחנו בעצם רוצים את ההמלצות שלנו להעביר ליישובים, וגם שלהם, באמת אולי זאת השקופית הבאה, להמליץ על, השקופית הקודמת סליחה, להמליץ ליישובים שתקום ועדה, שבתוך היישובים עצמם תהיה ועדת הנצחה, עוד פעם בשביל למנוע אי שוויוניות. אני חושבת שגם לנו גיא אמר את זה, לקח לנו הרבה זמן באמת לדייק פה כמעט כל מילה, אבל בסוף זה חייב להיות מאוד שוויוני ונגיש לכולנו. שלושת סוגי ההנצחה שדיברת עליהם, הנצחה דיגיטלית, הנצחה פיזית והנצחה בפעילות. מי בעצם נגיד את זה ככה, זכאות להנצחה, מדרגה ראשונה. בסדר? ואני אגיד שגם זה יכול להיות משפחה שעברה לגור בלב השרון. זאת אומרת, יכול להיות שגם משפחה שעברה, והיא מביאה איתה מה שנקרא, את התיק הזה. אז יכול להיות שבאמת לאותו חלל יכולה להיות גם אנדרטה בכפר סבא, המשפחה עברה על פי חוק לגור בלב השרון, אז אנחנו גם ננציח אותו כאן. ברמת היישוב דיברנו. אוקיי, זה שקף שהוא מאוד חשוב, ענת וגיא אתם מוזמנים גם להצטרף. כמו שדיברנו באמת על איפה אנחנו יכולים כמועצה להנציח,

השתייכות קולקטיבית שדיברנו עליה, ברמה אישית על ידי הוועדים, וכמובן הקמה של ועדה. המועצה תעניק סיוע וליווי על פי שיקול דעת. אני כן רוצה פה להכניס, שיקול דעת לצורך העניין יש לנו שני יישובים שאין בהם אנדרטאות. באחד אני מקווה שאנחנו לא נצטרך להקים, שזה מרכז יעף, ובשני אנחנו רגע צריכים לתת כאן איזושהי תמיכה, בשביל לעזור להם להקים. זה יישוב יחסית קטן, גנות הדר, שבתוך שנה קמו, בעצם יש לנו שם שני חללים, ואין ברשות היישוב יכולת להקים אנדרטה. אנחנו כן, באמת בדחיפה של גיא איתנו בתוך הדבר הזה, שהמועצה תשתתף בסכום חד פעמי להקמת מיזם זיכרון כללי ביישוב של 20,000 שקל, שזה משהו שבאמת יבוא לידי ביטוי ברמת היישובים, בשביל לעזור. זה סעיף שהוא גם מאוד חשוב, התחזוקה. התחזוקה, צריך לרגע להבין, להקים אנדרטאות זה דבר שהוא יחסית כביכול קל, אבל איך שומרים עליהן שהן יישארו ראויות. אז מה שקשור לתחזוקה באתרי המועצה, כמובן שהמועצה תצטרך לטפל, אבל בשטחים של היישובים, בחלק מההמלצות שלנו שלפני שמקימים אנדרטה, אז בעצם שהיישוב גם יידע מי הולך לטפל באנדרטה, מי הולך להשמיש אותה, לסדר אותה, לנקות אותה, כי זה צריך להיות מקום מאוד מכובד. ופה את תמשיכי, כן, תוכניות שלנו להמשך.

ענת: טוב, אז קודם כל שלום לכולם, אני ענת, אני רכזת תרבות קהילתית, ואני אציג לכם את התוכניות בעצם של הוועדה להמשך. מתוכן אתר הנצחה מועצתי, התכנון היה בשלולית החורף בעין שריד, אנחנו כרגע בוחנים את האפשרות הזאת ואיפה למקם אותה, תכף אני ארחיב על זה. הקמת בית יד לבנים, שהוא מרכז ... , מתוכן לקום במושב ינוב, ולב המשפחות, שתכף אני ארחיב מה הכוונה. אז האתר הנצחה, בעצם יש לנו בהתחלה, איזושהי סקיצה שאנחנו עובדים מול אדריכל בשם יהודה יער, הוא תכנן לנו אנדרטה מרכזית, ואנחנו מתחילים לעבוד על להקים את זה. האנדרטה כמובן תנציח גם את חללי מערכות ישראל וגם את חללי פעולות האיבה. בית יד לבנים, אני רוצה רגע להרחיב על הנושא הזה. אנחנו, כמו שנאמר, יש לנו קרוב ל-170

חללים, ועד היום במועצה לא היה שום, לא בית יד לבנים ולא שום אתר הנצחה מרכזי, וראינו לנכון לתת לזה את הדעת ... את הנושא הזה. והיום בתי יד לבנים, באופן כללי, המגמה היא שהם לא יהיו פיל לבן ביישוב, לא משנה אם זה עיר או יישוב, אלא הם יהיו מקום תוסס, מקום חי, מקום שקורה שם משהו. ולכן אנחנו חשבנו שנכון יהיה לחבר את בית יד לבנים עם מרכז הצעירים למועצה, שבעצם זה יהיה המקום שבו הם יוכלו מצד אחד לתת פעילויות לצעירים, מצד שני גם לתת מקום לטיפולים ולנפגעי, חיילים שבעצם משוחררים והם נפגעים כאלה ואחרים, בטיפול אישי, ומקום למשפחות צעירות שיכולות להגיע לשם לסדנאות, ואנחנו בעצם מחברים בין שתי המטרות האלה. אז באמת התועלת לקהילה, היא גם למשפחות השכולות בראש ובראשונה, זה מקום שנותן כבוד לחללים, מקום שנותן לכל אחד מהחללים שלנו את הייחודיות ואת ההתייחסות. לצעירים, זה מרחב משמעותי לפעילות ולזהות וחיבור למועצה ולקהילה. לקהילה כמובן זה חיזוק החוסן המקומי והחיבור בין הדורות, תכף אני ארחיב מה אנחנו הולכים לעשות שם. ולמועצה, זה יהיה מקום אבן שואבת גם לנוער ולתלמידים שיוכלו לבוא ללמוד, גם על החללים שלנו וגם על המועצה. יש שם חלק שהוא מדבר על היישובים ועל ההקמה של המועצה, ובאמת זה מחבר בין כולם. אז השלבים, שלבי ההקמה, אנחנו כרגע נמצאים ב-2-3. מצאנו מקום רלוונטי, במושב ינוב. אנחנו כרגע נמצאים בתכנון אדריכלי מול החברה זברה קוראים להם, הם מומחים להקמת בתי יד לבנים, ואנחנו עכשיו באיזשהו פינג פונג של עיצוב. תקציב, התקציב יהיה מורכב גם מתקציב המועצה, וגם מהגשת קול קורא למשרד הביטחון ולביטוח לאומי, ביטוח לאומי נותן תקציבים לחללי פעולות איבה ומשרד הביטחון לחללי מערכות ישראל. הקמה ושיפוץ המבנה, ההנגשה שלו, כרגע המקום לא מונגש, צריך להפוך אותו למונגש. עיצוב, מבחינת תוכן ותוכנית חינוכית, כל מה שקשור לחיבור לקהילה, חיבור לתלמידים, חיבור לנוער, ותנועות נוער. אנחנו רוצים, עוד פעם, שהמקום הזה יהיה מלא כל הזמן, ולא רק ביום

זיכרון. והשקה חגיגית, אנחנו מקווים שנדליק שם נר ראשון או שני כבר בחנוכה הקרוב, אתם מוזמנים כולם. זה נראה ככה סקיצה ראשונה, הראשונית. אנחנו הולכים להפוך את זה ככה לחלל גדול ועוד חדרי טיפולים. זה ככה, סתם שתקבלו איזושהי טעימה. זה על יד לבנים. לגבי לב למשפחות. לב למשפחות זה איזושהו רעיון ראשוני שככה הגיע בעקבות שיחה עם משפחה שכולה, שבאה ואמרה כל הכבוד לכם על ההנצחה, כל הכבוד למועצה על זה שאתם זוכרים את הנופלים, אבל מה איתנו? מה עם המשפחות? אנחנו פה נשארנו ואנחנו צריכות את החיזוק שלכם, אנחנו צריכות את החיבוק שלכם, שלכם כמועצה, ובאמת אנחנו מתחילים ככה לעשות איזושהי חשיבה איך אנחנו כמועצה יכולים לתת להם את החיבור הזה, את החיבוק הזה. ויש כל מיני רעיונות שאנחנו מתחילים לחשוב ולהריץ, אבל זה בעיקר לתת את תחושת החיבור הזה, ואתם לא לבד, אנחנו פה אתכם. זהו, סליחה, יש עוד אלבום זיכרון דיגיטלי, שזה גיא בוא תסכם.

גיא זרח: אחד מהזה, אמרנו שאנחנו נעשה את ההנצחה דיגיטלית. יש איזושהו מיזם שנקרא, יש הרבה חברות שעושות אותו, אבל הרעיון הוא שכל נופל פה, או כל חלל יקבל בעצם איזושהו עמוד תחת מעטפת אחת גדולה של המועצה האזורית לב השרון, לכל נופל יהיה את העמוד שלו, דיגיטלי, עם סיפור חייו, עם תמונות, קטעי ארכיון, וידאו, מה שאפשר להשיג על כל אחד מהם, וכמובן הדבר הזה גם יהיה, אנחנו נקבל דיסקיות של ברקודים, שיהיה אפשר לשים אותם בכמה מקומות. אם זה באתר ההנצחה המרכזי, אם זה אפילו בקבר של אותו חלל, או בכל מקום אחר שאנחנו נמצא לנכון. הרעיון הוא שסריקת הקוד הזה בעצם תביא את האנשים שבאים לאתר גם לקרוא על הבן אדם, גם ללמוד עליו, וגם יהיה שם אפשרות לעשות פעילות סביב אותו סיפור חיים של אותו נופל. אז הרעיון הוא לקחת את, אנחנו רוצים לעשות את זה כמובן לכל הנופלים, והרעיון הוא לעשות את זה מהחדש לישן. זאת אומרת נתחיל, לצערנו מהאחרונים שנפלו, ונלך אחורה בזמן, כי מטע

- הדברים יהיה יותר קשה למצוא את אלה, יש פה נופלים שהם עוד לפני קום המדינה, אז יהיה יותר קשה למצוא את
- דובר : אולי אתה צריך להוסיף בשיתוף המשפחות.
- רותם : ברור, אמרנו את זה כל הזמן
- גיא זרח : בשיתוף המשפחות זה אחד הכללים המרכזיים
- רותם : אמרנו את זה בכללים כל הזמן.
- גיא זרח : כן כן, זה אחד מהדברים הראשונים שלנו. חד משמעית, הכל בשיתוף המשפחות, גם יותר מזה, בחברה שדיברנו, המשפחות יש להן אפשרות גם לערוך את הדף בעצמן. כמובן, יש ביקורת של אותה חברה, לראות אם זה דברים שהם לא, שהם מה שנקרא מכבדים וראויים, ולא כל מיני אנשים, כי אפשר לשים גם למשל טוקבקים או כל מיני תגובות. אנחנו בוחנים את מה נכון לעשות, מה אפשר, מה לא אפשר, אבל ברור שזה בשיתוף המשפחות. אז זה.
- מיכל גליק : משהו קטן. קודם כל שאפו ענק, כאילו זה מיזם חשוב, וראוי
- אלי אטון : מיכל
- מיכל גליק : ובאמת אני מורידה את הכובע
- אלי אטון : אני רוצה להוסיף עוד משהו, לפני שאת אומרת, על השאפו. קודם כל מגיע גם, שאפו גם לאורנה אדר, שהיא יושבת ראש ועדת הצעירים, שהדבר הזה הוא בממשק, גם עם הצעירים וגם עם ההנצחה. אז פעילות מבורכת ומשותפת, כדי שיהיה, מה שנקרא עירוב שימושים.
- מיכל גליק : אז באמת כאילו
- אלי אטון : מה לעשות? ככה זה עובד
- מיכל גליק : זה מהמם.
- אלי אטון : כן, ככה זה עובד.
- מיכל גליק : בתור נציגת היישוב הכי דרומי, אני חייבת להגיד, שכאילו חבל לי באופן אישי שזה לא כאילו, יותר באמצע, ואז כאילו הצעירים היה להם יותר קל להגיע, אבל אני מאמינה שלא מצאתם מקום

- אלי אטון : לשם מי שצריך להגיע יגיע, תאמיני.
- מיכל גליק : כי כאילו, אז דיברנו על מרכז התרבות שיהיה, ואמרנו שיש שם באזור של לב הפרדס.
- אלי אטון : כן, אבל זה כבר תב"ע חדשה.
- מיכל גליק : כן.
- אלי אטון : פה אנחנו מדברים על משהו קיים ונוכחי, שנקים את המרכז המועצתי החדש, זה ייקח כמה שנים טובות רק תכנון וביצוע, אז כמובן שיהיה יד לבנים גדול, מסודר. כן, אבל אנחנו נמצאים בתוך מדינתנו, אם זה תלוי בי מחר זה יקרה, תלוי במדינה. יש מוסדות תכנון, אנחנו יודעים את זה, אבל
- מיכל גליק : סליחה שאני זה, אין מקום שהוא יותר מרכזי כאילו
- אלי אטון : לא, לא.
- רותם : לא, אין. זה או לחכות
- אלי אטון : אין לנו עודף מבני ציבור שאנחנו
- רותם : ארבע קדנציות או
- אלי אטון : יכולים להשתמש בהם, בואי.
- מיכל גליק : זה מבנה ציבור קיים?
- אלי אטון : כן כן. זה רק לשיפוץ
- (מדברים ביחד)**
- מיכל גליק : הבנתי, אוקיי. ושאפו, כאילו באמת, מדהים.
- רותם : אורנה, את רוצה להוסיף משהו על מרכז צעירים, כי זה מתחבר?
- אורנה הדר : לא, נאמר פה כמעט הכל, רק שבאמת צריך לא, למצוא תקציבים ולהריץ את זה כמה שיותר מהר. כי יש מקום, ויש היענות, וכבר נפגשנו עם
- רותם : אודי
- אורנה הדר : יושב ראש יד לבנים שמוכן לשים כסף, ... אז הוא גם מוכן לראות איך זה עוזר לנו. וזה בדיוק המומנטום שאנחנו פשוט חייבים, ובאמת הרב, אני רוצה להגיד שאפו, שהוא אמר כן בטח, המקום הזה הוא ענק והוא ללא שימוש, ואני אשמח לעשות ממנו מקום כזה שיהיה פעיל. פשוט רק צריך לא להרפות.

(מדברים ביחד)

רותם: תודה רבה.

אלי אטון: תודה רבה ויישר כח, רותם, ענת, יישר כח. חבר'ה, הנושא הבא עדכונים, ננסה עכשיו את זה, לוחצים עליי לעשות מהר, כי נושא עדכון בנושא של חינוך, אנחנו כמו שאתם יודעים, עוסקים בכמה דברים בחודשים האחרונים, בשנה האחרונה. אחד מהם זה נושא של סוגיית, לא סוגיית אלא שינוי מתכונת היום חינוך ארוך, לנושא של העברת המעונות לספק אחר, וצהרונים שמהווים תמיכה ליום חינוך ארוך, וכמובן עוגן חוגים. אז כמו שאתם יודעים, אנחנו נערכים, אחרי עבודה באמת קשה וארוכה ומקיפה של ועדת חינוך במשך השנה האחרונה, בבחינת לא מעט סוגיות, בנושא של החינוך, איך אנחנו מצעידים את החינוך של לב השרון, מה בעיות הליבה שיש לנו בלב השרון. ואחת מהבעיות שאותרו, גם עם שיח עם הנהגות ההורים, גם בשיח עם מנהלים, עם מורים, מורות, וגם בשיח עם כל השדרה הניהולית והפדגוגית של משרד החינוך. ואני אומר כל, ואין אחד שאמר את זה בצורה אחרת, שהנושא של יוח"א, שלב השרון נכנסה אליו בשנת 97 כמדומני, היום גורם יותר נזק מאשר תועלת. המטרת העל הייתה ביוח"א לפני 30 שנה, שהיוח"א יסייע לרשויות שהן בסוציו אקונומי נמוך. לב השרון בסביבה שלה מועצה יחידה שיש ביוח"א, למעט קדימה צורן, שבקדימה יש בכמה בתי ספר יוח"א ובצורן אין. מסביבנו אין לאף מועצה יוח"א. לא עמק חפר, לא כפר יונה, לא תל מונד, כמו שאמרנו קדימה צורן זה מחולק, לא באבן יהודה. והנושא הזה גרם, קודם כל יש לנו חוסר אדיר במורים, בעקבות זה שהביקוש למורים, גם היום יש חוסר ארצי במורים, ועל אחת כמה וכמה בלב השרון, דבר שגרם לזה שמורים לא רוצים להגיע ללמד בלב השרון בגלל היוח"א, וזה גרם גם באופן אוטומטי, באופן טבעי, שאיכות המורים לא הייתה המיטבית ביותר, כי ההיצע, היינו חייבים לקחת כל מה שיש בנושא הזה, מבלי להמעט באיכויות של המורים שיש לנו. זה אחד. משרד החינוך, הרמה הפדגוגית תומכת בגישה הזאת. דבר נוסף, התלמידים עצמם, מהצד השני התלמידים

עצמם מאבדים את הריכוז אחרי חמש שעות. עכשיו, לא באנו ואמרנו אנחנו נשנה את המתכון, וזהו לא מעניין יותר מה יקרה אחרי סוף שעת הלימודים. אנחנו הוספנו שעות לימוד, אנחנו עושים, תכף איציק גם ידבר על נושא של תבחינים להנחות בצהרונים של אפרט סקול שזכה במכרז, אחת החברות הטובות בארץ, שמשרתת 20 אלף תלמידים. והדבר הנוסף, כמו שאמרתי שהגדלנו את השעות, יש לנו מענה בנושא של עוגן חוגים, שיהיה אחרי שעות הצהריים. החזרה למתכונת מצומצמת עם שעות של ארבע שעות שבועיות יותר מאשר כל תלמיד בית ספר למעשה במדינה. אנחנו עומדים על 34 שעות שבועיות, שזה משמעותי. אנחנו נדבר על הנושא הזה שהמועצה למעשה, היו טענות, המועצה רוצה לחסוך עלינו כסף, זה בדיוק הפוך. אנחנו מכניסים את היד לכיס כדי לדאוג לעתיד טוב יותר לילדים שלנו. לגבי הצהרונים של אפרט סקול, איציק תכף יפרט. אני רק אדבר ואעבור למעונות, ואחרי זה איציק ידבר על הצהרונים. הייתה השבוע ישיבה של ועדת תבחינים, ואיציק ידבר על זה. לגבי המעונות, במכרז נבחר מפעיל בשם חזון עמוס, שעובד בעשרות רשויות. המועצה למעשה, אני רוצה להזים איזושהי אמרה שנאמרת, שאנחנו מפריטים את המעונות. אנחנו לא מפריטים את המעונות, אנחנו פשוט משנים שם של ספק. הספק שהיה עד היום זה היה מועצה אזורית לב השרון. מה לעשות, לא הצלחנו לנהל את זה בצורה מיטבית. גם השקענו הרבה כסף מכספי הרשות, כאשר אין שום סיבה לעשות את זה השקענו הרבה כסף, וגם הרבה מעונות יום נסגרו עקב חוסר של עובדות, והספק עובד תחת הפיקוח של לב השרון ותחת הפיקוח של משרד החינוך. יתרה מזאת, אנחנו השלמנו ויצרנו מצב, ואנחנו ... להסתדרות העובדים, כדי לאפס את התנאים הנוכחיים של המטפלות, שיעברו לספק החדש, והחלק העיקרי יעבור לספק החדש. זאת אומרת אנחנו דואגים לתנאים הסוציאליים של הסייעות, בהתאם למה שהן קיבלו. זאת אומרת אף סייעת, אף מטפלת לא נפגעת אפילו באגורה אחת שחוקה, ובהתאם לשכר שהיה לה עד היום. איציק,

אני רוצה שאתה תדבר על ועדת התבחינים, מה הרציונל מאחורי זה. תעשה את זה בקצרה בבריף.

איציק 2 : טוב, כחלק מההליך של השינוי ביוח"א, אז בעצם, ולאור פניות על הפערים בין הסכום שהיום אנחנו גובים לעומת הסכום העתידי שייגבה. בעצם פה החלטנו שאנחנו מקימים איזושהי ועדה לבחון את העניין הזה. כיום, כרגע לפחות, אנחנו לא מודעים לכמות או מספר הנרשמים, אבל בכל זאת חשבנו שזה נכון שנקים פה איזושהי ועדה משותפת. נפגשנו שבוע שעבר ארבעה חברי מליאה, אורנה, רועי, איפה נתן יהודה?

אלי אטון : בזום.

איציק 2 : הוא בזום. נתן יהודה, אנוכי, וניסן המנכ"ל, מאיה גניש ואורית בר. ובעצם הוועדה נדרשה לקבוע תבחינים לצהרונים, וזאת בשל השינויים שיחולו לקראת שנת הלימודים הבאה, עקב שינוי מתכונת היוח"א. קבענו את העקרונות, על איזה בסיס עקרונות. אני אקרא לכם את העקרונות, ואחרי גם את התבחינים שמומלצים על ידינו. העקרונות הבאים הם, אחד, ההנחה תינתן לשנת תקציב אחד ותיבחן בכל שנה מחדש. שתיים, ההנחה תינתן עבור השתתפות בצהרוני הרשות בלבד ללא צהרונים פרטיים. שלוש, המועצה תהיה רשאית להקטין, לשנות, לעכב או להפסיק את מתן ההנחה בהתאם להוראות הנוהל, וכן משיקולים תקציביים של המועצה. ארבע, על פי החלטת הוועדה, גובה ההנחה ייקבע בין 20 ל-50 אחוז למשפחה. אין הנחות רטרו. הגשת טופס בקשה מלא וצירוף כלל המסמכים זה חובה. הוועדה גם שומרת לעצמה את הזכות לדרוש מידע נוסף, אם יידרש כמובן. שמונה, המשפחה מתגוררת דרך קבע בתחומי הרשות ואינה בעלת חובות למועצה. המשפחה מקבלת הנחות מהרשות. הצגת ספח תעודת זהות וחווה שכירות. 11 זה צהרון שהוא מאושר כמובן על ידי המועצה. שני בני הזוג עובדים, ועצמאים, הגשת דוח כספי שנתי מבוקר או חתום על ידי רואה חשבון. עכשיו, התבחינים שאנחנו המלצנו הם אחד, המלצה מעובד סוציאלי למשפחות המוכרות במחלקת הרווחה. מתן הנחות עקב הרעה במצב חומרי,

סוציאלי או בריאותי. שלוש, לילדים עם צרכים מיוחדים, הצגת אישורים. כמובן מדובר על הילדים שנמצאים בשילוב במערכת. גם התייחסנו לעניין הזה של משרתי מילואים מעל 300 יום, שגם כן נזקוף לזכותם הנחה. וחמש, הצגת תלושי שכר של שני בני הזוג בצירוף חשבונות בנק שלושה חודשים אחרונים. זה בעצם אותו כלל כמו בהנחות בארנונה. מקורות הכנסה יכללו שכר, קצבאות, מזונות ותמיכות מגורמים חיצוניים. עכשיו פה בעניין הזה החלטנו שאנחנו מקבלים איזשהו מדרג להכנסות של שני בני הזוג, ופה קבענו בעצם את המדרג שדיברנו עליו, של בין 10 אחוז ל-50 אחוז.

מיכל גליק: מה עם אימהות חד הוריות או

דובר: לא קשור.

מיכל גליק: לא קשור?

איציק 2: הן צריכות לעמוד בתנאים, וגם ... גם אם יהיה איזשהו מצב הרעה, מצב חומרי סוציאלי, אז אנחנו כוועדה מצומצמת נתייחס לזה. אבל מדרג הכנסה

(מדברים ביחד)

איציק 2: מדרג הכנסה, כבר אמרת את זה בוועדה. מדרג הכנסה מתייחס להכנסות כדלקמן משני בני הזוג

מיכל גליק: רגע, אולי שווה להגיד שלא המצאנו את זה, לקחנו את זה

איציק 2: לקחנו את זה ממשרד החינוך, נכון, נכון. את המדרג הכנסה לקחנו ממשרד

החינוך. עד 2,000 שקל לנפש, זה 50 אחוז

דובר: סליחה, מה זה הכנסה אבל? הכנסה זה גם קצבאות שמקבלים ממקורות אחרות?

(מדברים ביחד)

איציק 2: מקורות הכנסה יכללו שכר, קצבאות, מזונות ותמיכות מגורמים חיצוניים.

מדרג הכנסה מתייחס להכנסות כדלקמן משני בני הזוג, עד 2,000 שקל לנפש

50 אחוז, עד 2,600 שח לנפש, אני אומר נפש, עד 2,800 30 אחוז, עד 3,600

לנפש 20 אחוז, עד 4,000 לנפש זה 10 אחוז. ואנחנו ציינו שהכנסה לנפש

מתייחסת למי שמעל גיל 21 כמובן. אחרי שנקבל ממחלקת החינוך את כל

הבקשות, אז אותה ועדה מצומצמת שהיא בהשתתפות של סגן ראש המועצה, מנכ"ל המועצה, זה היה גם בוורסיה הקודמת שלנו, מנהלת אגף חינוך, מנהלת מחלקת רווחה ונציג ציבור, ידונו בבקשה להנחות בהתאם למסמכים ולנתונים שהוגשו על ידי המשפחה המבקשת הנחה. תהיה רשאית לאשר את ההנחה לדחותה כולה או חלקה או להתנות בה תנאים, הכל לפי שיקול דעתה הבלעדי. אני יכול להגיד שגם התלבטנו לגבי כמה נושאים נוספים, אבל זה ירד מהפרק, לגבי שוויון, כל מיני דברים נוספים שהעלינו במהלך הישיבה, אבל זה המסמך שאנחנו רואים, הולכים להפיץ אותו.

אלי אטון: אני רוצה להוסיף, הרציונל של אם אתם רואים, זה מתייחס לאם חד הורית, לדוגמה עד 2,000 שקל לנפש, זאת אומרת לנפש, זה אומר שהכנסה היא גם נמוכה רק מבן אדם אחד, והכנסה נמוכה ויש שלושה ארבעה ילדים, אז עד 2,000 הוא כבר קיבל אוטומטית 50 אחוז. זאת אומרת, יש רציונל שככל שהכנסה היא יותר נמוכה, אחוז ההנחה הוא יותר גבוה שמקבלים. אז זה הרציונל שהוא נותן את האיזון בין הגבוה לנמוך. אז גם זה נותן לך תשובה לחד הורית, את מכיסה את זה בזה, כבר הכנסה היא חצי, לא שני בני זוג.

(מדברים ביחד)

איציק 2: רגע, שתי נקודות שחשובות לציין. זאת אומרת, אנחנו מדברים רק על הפער בין ה-900 היום 60, ל-1,400 שקל שיידרשו לשלם, זאת אומרת, על זה תינתן ההנחה, שיהיה ברור. זה לא הנחה שאנחנו ניתן על הכל

מיכל גליק: זה ברור מהמסמך הזה? זה ברור מהמסמך? זה כתוב בבולט? כי אני לא הבנתי את זה המסמך.

נתנאל יהודה: על הכל זה היה איציק, דיברנו על הכל

איציק 2: לא.

(מדברים ביחד)

נתנאל יהודה: אם יש אתה ואשתך ועוד חמישה ילדים זה 10,000.

אלי אטון: אבל אני רוצה להוסיף, רק שניה נתן שניה. להוסיף עוד דבר, המגמה שלנו, המגמה שלנו, כמו שאתם יודעים, הוגשה נגד לב השרון עתירה ממספר

הורים. עתירה תהיה יום ראשון אני חושב, כמדומני, ב-10 לחודש. אנחנו במגמה להמשיך את הדבר הזה, בהינתן שנוחרג מיוח"א בפורמט שלו ונוכל להיכנס לתוכנית ניצנים, אז באופן אוטומטי כבר נוכל לקבל את העלות של תוכנית ניצנים, שהיא 960 שקלים. אבל זה טוב, זה חזון המועד. אנחנו נמצאים בסיטואציה שאנחנו צריכים יום ראשון להיות

מיכל גליק: ואם זה ניצנים זה מתבטל ההנחות?

(מדברים ביחד)

נתנאל יהודה: גם אני מבולבל.

מיכל גליק: אם זה ניצנים זה מתבטל להנחות. או שלא?

אלי אטון: הפורמט יהיה שונה לחלוטין.

איציק 2: סליחה, אנחנו הענקנו גם בפורמט הקודם, גם הנחות, לבקשות שקיבלנו.

אלי אטון: פה ההנחות הן משמעותיות, מתקציבים שיש לנו בחינוך

מיכל גליק: אז גם זה אולי צריך להיות מצוין

אלי אטון: מדובר בהנחות משמעותיות.

דובר: קודם כל בואו פרה פרה לדעתי.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: כן, אנחנו נעבור אותו, אנחנו נעבור אותו

מיכל גליק: יש לי שאלה.

אלי אטון: כן, מיכל.

נתנאל יהודה: רגע מיכל, אבל שניה, אחד אחד.

מיכל גליק: יאללה ...

נתנאל יהודה: בסדר.

אלי אטון: אבל נתן, אנחנו הרי, זה בסדר.

נתנאל יהודה: לא, בסדר, אבל כאילו היא דיברה, והיא מצביעה והיא לא רואה אותי

מיכל גליק: עכשיו אני לא מדברת גם אם תתחנן

אלי אטון: תן כבוד לאנשים, עוד אחד. בואי מיכל, תן לה.

מיכל גליק: לא לא

- אלי אטון : לא מתאים.
- מיכל גליק : לא, זה נתן.
- אלי אטון : יאללה נתן תן לה. תן לה את הכבוד.
- נתנאל יהודה : בסוף, כל ההנחות האלה מתורגמות לכסף שאנחנו נצטרך להשלים אותו בצורה כזו או אחרת.
- איציק 2 : זה המשפט שרציתי להגיד, המשפט הבא. עצרת אותי.
- נתנאל יהודה : עוד לא שאלתי. עכשיו, אני רוצה לדעת, אני מבין שאנחנו נשלם את הכסף הזה, אוקיי? השאלה אם יש תקרה שאנחנו מקציבים לעצמנו. בסדר? אם לצורך העניין אנחנו נצטרך להשלים 100,000 שקל, זה לא כמו אם אנחנו נצטרך להשלים 100,000 או מיליון. בסדר? ואם אנחנו נעבור את התקרה הזאת, אז איך זה הולך להיות? האם אנחנו, נגיד זה יקבל וזה לא, או אם אנחנו נחתוך אחוז קבוע מתוך הדבר הזה כדי לעמוד בתקציב שהגדרנו לעצמנו
- איציק 2 : קודם כל, הסכום היום הוא נעלם, כי אנחנו לא יודעים כמה יירשמו לצהרונים, בסדר, כמה יוגשו בקשות. זה משהו שאני יכול
- (מדברים ביחד)**
- דובר : אבל הערכנו את הסכום הזה.
- איציק 2 : אנחנו הערכנו את הסכום. עכשיו, מאיפה יילקח הכסף? זה הכי חשוב. אז הנחת היסוד שלנו שכתוצאה מהלא רפורמה, בסדר? כתוצאה מהשינוי במעונות היום, אז הולך להיות פה איזשהו חיסכון כמובן, לגבי השנה הזו זה מתייחס לארבעה חודשים, זה לא לשנה שלמה. ההערכה שלנו שמשם אנחנו נקבל את הכיסוי. אני אומר בכפוף לכך, אנחנו הולכים גם לקיים איזשהו דיון, גם זה מה שסיכמנו בוועדת הכספים, הלוא תכף שרון יגיע בנושא של, לא אחד מהנושאים בסדר היום, אנחנו הולכים להתכנס גם כוועדת כספים לדון בדוחות הכספיים שלנו, כולל התייחסות לנושא הזה. ההערכה היא במצטבר שיש פה איזשהו מיליון שקל שאנחנו נחסוך שנת, בסדר?
- נתנאל יהודה : שזה התקרה גם להנחות שאתה מתכנן לעשות?

- איציק 2 : אתה לא יכול לתת הנחות, אתה לא יכול לתת הנחות ממה שאין לך. אתה לא יכול, אסור לך גם.
- אלי אטון : אנחנו לא נהיה גאוניים, המטרה שלנו היא להיות מאוזנים, אנחנו לא מתכוונים לפרוץ למסגרת של תקציב, וגם אפילו עם מטרה מקודשת כזאת, זה מכסף קיים, לא מכסף לא קיים. אנחנו לא ... משהו שלא קיים. עם זאת, זה אבי, רצית לשאול משהו? לא, לא רצה. מיכל, בואי.
- מיכל גליק : אתה אמרת בהתחלה כשהקראת, משהו לגבי זה שאפשר להחליט להפסיק את התמיכה בכל שלב. זה משהו שבאמצע שנה משפחה יכולים להגיד לה פתאום, זהו אין כסף, ואז הם עומדים במקום שהם לא יודעים אם הם יכולים להישאר בצהרון, לא להישאר בצהרון.
- איציק 2 : קודם כל, נצטרך לדעת את זה מראש, בסדר? אנחנו לא, אחרי שהתקבלה הנחה, לא נבוא ונגיד אנחנו
- אלי אטון : מי שנכנס הוא כבר בפנים.
- איציק 2 : מי שכבר בפנים, אז הוא בפנים
- מיכל גליק : לכל השנה
- איציק 2 : ברור.
- מיכל גליק : אוקיי.
- אלי אטון : אי אפשר, זה
- מיכל גליק : כי אני התכוונתי למה שכתבת
- אורנה הדר : זה לא יהיה אוטומטי משנה לשנה
- אלי אטון : זה לא אוטומטי, כי אנחנו לא יודעים מה יהיה עוד שנה, יהיה שינוי במתכונת
- מיכל גליק : באזור של המשפט הזה היה עוד איזה אחד אחריו, שהמועצה יכולה להחליט בכל רגע להפסיק.
- אלי אטון : אבל בכל רגע להפסיק
- (מדברים ביחד)**
- איציק 2 : להוסיף או להקטין, לשנות או ...

- אורנה הדר : אני אגיד לך גם למה
- מיכל גליק : לא מבינה את המשפט הזה
- אורנה הדר : שניה רגע לא, אני זוכרת מה היה הסיפור פה. נגיד עכשיו משפחה שלא הייתה זקוקה בתחילת השנה, ופתאום עכשיו האמא לא עובדת, ואז ירד להם ההכנסה באופן משמעותי
- אלי אטון : אפשר להוסיף אותה.
- אורנה הדר : אז אפשר דווקא אותה כן להכניס, זה הלשנות, למרות שהיא כבר עברה את המועד, ולמרות שהיא כבר לא בזה, אבל המצב הכלכלי השתנה.
- מיכל גליק : זה מעולה, אבל זה נורא חשוב שיהיה ברור שמשפחה שמקבלת את התמיכה, אי אפשר באמצע שנה לבוא ולהגיד לה
- אלי אטון : לא לא, חד משמעית לו
- אורנה הדר : אז זה המקרים האלה
- אלי אטון : לכן אנחנו כשאנחנו נוציא, אלה התבחינים, אנחנו נוציא אותם יותר נגישים מבחינת ההסבר המדוקדק שלנו.
- מיכל גליק : אפשר לדייק את זה.
- איציק 2 : בוא נגיד, כן, אפשר לדייק את זה, אבל בוא נגיד שאחד מהדברים שגם דנו בהם, זה האם פרסום התבחינים גם יעודד משפחות להירשם לצהרון
- אלי אטון : להיכנס לצהרונים.
- איציק 2 : ההערכה שלנו היא שכן, בסדר? נכון לכרגע המספר הוא מאוד נמוך, מספר הנרשמים. אז אני מקווה שאחרי שנפרסם את זה, אז יהיו יותר נרשמים.
- מיכל גליק : הבנתי.
- אלי אטון : טוב, קודם כל אני רוצה להגיד תודה לאיציק ולכל הצוות שעבדו על הנושא הזה. כמה שנצטרך עוד לדייק את הנושא הזה, אבל זה הכיוון שלנו, פשוט לסייע לאנשים שצריכים. הנושא הבא, עדכון, נעשה את זה מהיר, בנושא הפרגולות. אז כמו שאתם יודעים, נשמע כל הנושא הזה של הפרגולות והשמורות והטענות ומענות, וגם לא מעט דיס אינפורמציה ששודרה ברשתות ובכל מיני מקומות כאלה, שהמועצה הולכת לחייב את כל הפרגולות.

אז אנחנו כבר הוצאנו גם הסברה וגם סרטון, אנחנו נמשיך להסביר את הנושא הזה. כמו שאתם יודעים, יש חוק של פרגולות משנת 2018, שלמעשה זה החוק. ועלתה גם שאלה, מה קובע, מה עולה על מה, מדיניות או חוק? אז חד משמעית, החוק עולה על מדיניות של רשות. אני יודע שהייתה מדיניות של הרשות לפטור את כל הפרגולות, ולאחר מכן חייבו

דובר : בטח, חייבו את כל הפרגולות.

אלי אטון : אבל הייתה מדיניות לא לחייב, ואז חייבו. ואז טבעו את המועצה, ובית המשפט למעשה הבהיר שגם כשהמועצה החזירה את התשלומים לאנשי הפרגולות, המועצה החזירה, והחזירה רק למי שיש לו פרגולה שהוא לא צריך לשלם עליה. לא משהו, זאת אומרת

איציק 2 : מי שהיה פטור

אלי אטון : מי שהיה פטור, שהייתה פטורה והוא שילם. לא היה פרגולה שהוא היה צריך לשלם עליה והחזירו לו את הכסף. ולכן גם הוצאנו הבהרה לכלל התושבים, אני מקווה שהסרטון עם תמונות יבארו יותר את התמונה, ואם צריך אנחנו גם נמשיך לבאר, להבהיר יותר את התמונה. אנחנו מבינים את חוסר ההבנה של התושבים. אני רק מבקש, גם באמת כל חבר מליאה שצריך הבהרה, מבקש הבהרה, יכול לפנות לשרון בנושא הזה. שרון הוא הגזבר, הוא אחראי על כל נושא החיוב. אנחנו עובדים על פי חוק בלבד, אנחנו לא, נגמרו התקופות ... משהו שהוא לא חוקי. אנחנו לא נגבה אגורה אחת יותר ממה שהחוק מחייב אותנו לגבות. ויתרה מזאת, כדי שאנשים יבינו, אנחנו הגשנו בקשה למשרד הפנים, חוק ההסדרים, על החרגה של, בקשה של 50 אחוז הנחה בפרגולות שמחויבות.

קובי רייך : פה הבעיה.

אלי אטון : למה?

קובי רייך : שאתה לא הצגת בפנינו את הבקשה. אם היית אומר בבקשה שלך, שבלב השרון לא גובים על פרגולות

אלי אטון : זה לא נכון, זה לא נכון

קובי רייך : אתה כתבת

אלי אטון : אתה חייב

קובי רייך : שאתה מבקש הנחה

(מדברים ביחד)

אלי אטון : רוני

קובי רייך : אם אתה אומר אני לא גובה, ואני מבקש 50 אחוז.

אלי אטון : קובי קודם כל כך זה לא היה ככה

(מדברים ביחד)

אורנה הדר : תקשיב אני ישבתי פה כמודך, ואני הבנתי כמו שכתבתי לכם את זה, וזה מה

שהיה פה, ואני אגיד לכם, לא בגלל שאנחנו בעין ורד, הסוקר הראשון התחיל

בעין ורד, ולכן אני מאוד מאוד בקיאה בסיפור הזה. הסיפור הוא כזה.

פרגולה חייבת לפי חוק ההסדרים מ-2018, אם היא לפחות שתי קירות,

שקופה, דרך אגב שקופה עם סנטף שקוף, אבל

אלי אטון : עם גוונים, כל הגוונים

אורנה הדר : המועצה הוסיפה, כל חומר קל חכה רגע, לא מחסן ולא חנייה. היא פטורה.

כל דבר אחר חייב. ככה היה גם כשאנחנו שילמנו ארנונה לפני שלוש שנים,

בעין ורד, כי התחילה פה המליאה עם כל הבלגן. ... מביא את זה לפה לא

בגלל שלא יודעת מה, בגלל שהיה סערה בעין ורד ודנתם בזה, וזה מה שאושר

על פי החוק, אוקיי? מה שהיה במליאה בפעם הקודמת, לפחות ממה שאני

הבנתי, הפרגולות שחייבות על פי חוק שלא עונות להגדרת החוק, הן יקבלו

50 אחוז, המועצה מבקשת 50 אחוז. מה רע בזה?

קובי רייך : לא רע. זה לא רע. אבל משרד הפנים, כשאתה בא בצד אחד, אתה מבקש פה

לעלות פה להוריד, אתה בא ופתאום אתה מוציא סעיף, אתה מבקש הנחה.

משרד הפנים לא יבוא ויגיד לך אדוני, אתה יש לך תקציב

אורנה הדר : אז מקסימום לא יאשר קובי

קובי רייך : הוא לא יאשר? אז יהיה אפס, או שזה יהיה 100 אחוז.

אלי אטון : לא, אי אפשר.

אורנה הדר: יהיה מה שהיה

קובי רייך: היום זה 100

אלי אטון: לא, זה ל 100

אורנה הדר: לא קובי, אתה לא יורד לסוף דעתנו, היום זה 100

קובי רייך: מה שחייבת 100, רוצים להפוך את ה-100 ל-50

(מדברים ביחד)

אלי אטון: קובי, אני אתן לך בערך, רוב הפרגולות פטורות מתשלום. מה לא פטור

מתשלום? פרגולות שרמת ההצללה שלהן היא מעל 40 אחוז

קובי רייך: זהו אלי, זאת הבעיה

אלי אטון: זאת לא בעיה, אני אגיד לך מה זה הצללה

קובי רייך: אתה הולך לפרק את

אלי אטון: לא לא

(מדברים ביחד)

קובי רייך: 40 אחוז, מתחת ל-40 אחוז אתה לא מקבל הנחה

אלי אטון: אז אני אגיד לך, כשמתכוונים, אם ראית בתמונות, אם ראית את הסרטון,

יצא לך לראות את הסרטון? יופי, תראה את הסרטון ותדבר איתי אחרי

המליאה. ואז תבין. מה זה הצללה 40 אחוז? מדובר על פרגולות, לדוגמה שיש

פרגולות שהן, אתה יודע עם בטון ועם הריבועים שלהן, אז כמה יש יותר

הצללה או זה, רואים את זה, זה שקוף. אני לא מדבר עם הסנטף פתוח ככה,

או

(מדברים ביחד)

אורנה הדר: הלייסטים פתוח

אלי אטון: קובי קובי

(מדברים ביחד)

קובי רייך: שרון לך תספור, תבדוק כמה יש לך, 40 אחוז פתוח או לא

אורנה הדר: לא לא שרון, אתה לא צריך ...

אלי אטון: שניה חברים שניה

(מדברים ביחד)

אלי אטון : שניה חברים, קובי, אני יש לי בקשה אליך. בוא, יכול להיות שאתה תראה את הסרטון ואת המכתב הנלווה, אז אתה גם תבין יותר. ואני כן מודה, אני אומר לך שאני לא מאשים את התושבים, וזו אחריות שלי, אוקיי? ברמת השיווק, אני לא מאשים את התושבים שהייתה אי הבנה בנושא הזה. אבל אני רוצה שהרציונל, שתבינו וגם תעבירו לתושבים שלכם. אנחנו מבקשים הנחה, אוקיי? על משהו שאנחנו צריכים, שהתושב צריך לשלם 100 אחוז. אני מבקש ממשרד הפנים שייתן לי אישור לחייב אותו ב-50 אחוז. מה רע בדבר כזה?

קובי רייך : לא רע, לא תקבל. אתה יודע שלא תקבל את זה

(מדברים ביחד)

אלי אטון : אבל אתה חייב לשלם 100%. אז אני לא אבקש הנחה? מה אתה אומר לי? אתה אומר לי, לא, אל תחייב. מה שאתה חייב לחייב, אני חייב לחייב. אני חייב לחייב. אני לא רוצה, זה לא קשור לרוצה או מתאים לי או לא מתאים. אני חייב לחייב זה חוק.

קובי רייך : אני יכול להיות שאני לא מעורה בחוקים וכל הדברים האלה. אני פשוט יושב עם החבר שלי בתל מונד, אני יושב עם החבר שלי באבן יהודה, הם לא מכירים דבר כזה. כל אחד יש לו סגור, כל אחד יש פרגוד

אלי אטון : אני אסביר לך

קובי רייך : לא משלמים. איזה חוקים אתה יכול

(מדברים ביחד)

קובי רייך : זה לא נראה טוב

אלי אטון : מה זה איזה חוקים?

קובי רייך : זה לא נראה טוב

אלי אטון : מה זה לא נראה טוב?

קובי רייך : אנחנו הגענו בקדנציה הקודמת

אלי אטון : מה אתה מציע?

קובי רייך : אתה בקדנציה הקודמת לא ישבת פה, הייתה פה מלחמה שאנחנו לא רוצים לשלם על פרגולות

(מדברים ביחד)

אורנה הדר : זה לא נכון, זה לא נכון

(מדברים ביחד)

אורנה הדר : קובי זה לא נכון.

קובי רייך : זה כן נכון

אורנה הדר : לא, כי מה שאתם רציתם

(מדברים ביחד)

אורנה הדר : פעם המבחן היה חדיר למים לא חדיר למים, ולא היה כל מה שקשור

קובי רייך : לא היה חדיר למים.

(מדברים ביחד)

קובי רייך : לא רוצים לשלם על פרגולות כלום. יש את זה בתל מוד, ויש את זה ... אתה

נפגש עם ראשת המועצה, תשאל אותה אם היא גובה

אלי אטון : תנמיד את הקול, תשמע. אני רוצה להגיד לך משהו קובי תשמע. תראה

אורנה הדר : זה לא נכון אבל

קובי רייך : אם לא היה משפט, אם לא ... זה היה עולה. אם לא היה משפט זה היה עולה?

(מדברים ביחד)

אלי אטון : מה לעשות?

אורנה הדר : כן היה עולה קובי. אני משלמת על פרגולה, למה אתה אומר לי לא?

יצחק יצחק : קובי תקשיב אבל לא לצעוק. אתה זקן כמוני פה, ככה אומרים ... , תקשיב

רגע. הסיפור התחיל ב-2018, וב-2022 יצא אותו מסמך מדיניות מתוקן אחרי

שנאבקנו. אני רוצה להזכיר לך, תמיד חויבו בגין פרגולות. איפה היה הדיון?

בתיקון של החוק, שהמשיכו, יכול להעיד פה מנהל ארנונה שמכיר את לב

השרון

קובי רייך : לא היו צריכים לגבות

- יצחק יצחק: שחייבו גם עם סנטף והמבחן היה חדיר מים לא חדיר מים, בסדר? אנחנו ב- 2022 הקמנו איזושהו צוות עם ... וכולם. ואני רוצה להזכיר לך שזה היה גם אחרי המדידות של ... , אז גם התעורר כל השדים. ולקחנו את מסמך המדיניות, דרך אגב שהוא לא דן רק בפרגולות, הוא דן בקרניזים, הוא דן, אני יכול לתת לך את המסמך הזה
- קובי רייך: בסדר, נכון
- יצחק יצחק: רגע. ולגבי הפרגולות, הסיכום היה אז בזמנו, שפרגולה, קודם כל מה שחדיר מים לא מחייבים, בסדר?
- אורנה הדר: נכון.
- יצחק יצחק: גם היום לא מחייבים, בסדר? מה שאטום מחייבים, חייבו כל הזמן, בסדר? עכשיו איפה, מה השינוי? השינוי היה כשב-2022 באנו ואמרנו שאם יש לך סנטף ובוק מתחתיו
- קובי רייך: במבוק במבוק.
- יצחק יצחק: במבוק סליחה, במבוק, אז אנחנו אמרנו נשענים על אותה מדיניות שהייתה, ולא מחייבים.
- קובי רייך: יפה
- יצחק יצחק: תן לי רגע
- קובי רייך: ובמבוק הוא סגור
- יצחק יצחק: רגע תן לי.
- אורנה הדר: זה הדבר היחידי
- יצחק יצחק: דרך אגב, המבחן, מה שכתב ... ראיתי מה הוא כתב. הוא ערבב שם גם בין התקופות וגם בין חוות הדעת, בסדר? ואדון, איך קוראים לו? שביט, לא הסכים, לא קיבל את זה. אם אתה זוכר שזה הובא לידי המועצה
- קובי רייך: נכון נכון
- (מדברים ביחד)**
- יצחק יצחק: אני יכול להגיד לך שאנחנו לא ויתרנו על העניין הזה. בסוף התיקון היה, במסגרת אותו מסמך מדיניות, שבמבוק לא מחייבים. בסדר? קרה מה שקרה

עכשיו, בעקבות העתירה, והשופטת העירה למועצה ואמרה להם שאנחנו חייבים לחייב על פי החוק. במקרים, אני אומר לך שהשינוי היחיד זה עם במבוק לא במבוק. 40 אחוז או 60 אחוז. זה הכלל, וזה מופיע במסגרת חוק ההסדרים של המשק הכלל הזה, אתה תיקח את זה גם במסמך שאלי ... יש שם את אותם ארבעת כללים שכתובים שם. זה השינוי. עכשיו מה באנו ואמרנו? קמה קול צעקה, והיה רעש סביב העניין הזה. אמרנו בואו, במסגרת, עכשיו צו המיסים של 2026, ננסה להקל על החברים בגלל כל התרעומת, בגלל כל מה שהיה, בואו נפחית את זה ל-50 אחוז. בסדר? אני זוכר גם את הדיונים שלא לחייב את הפרגולות בכלל, ויש לך בעיה חוקית עם העניין הזה. בואו נשים את הדברים על השולחן, בסדר? זה בעיה חוקית, כי בהגדרות של צו המיסים שלך, בהגדרות של צו המיסים שלך, אם תירשם פרגולה, היא חלק מן הבניין. אני זוכר את הדיונים שלנו. אז זה השינוי. שתבין, השינוי הוא אם יש במבוק, ויכול להעיד פה גזבר המועצה, זה השינוי.

קובי רייך : אז רק בשביל להבין.

יצחק יצחק : אם זה אטום לא אטום

קובי רייך : אז רק בשביל להבין, אוקיי, הבנתי. בשביל להבין. כשאתה אומר שיש לי

במבוק ועליו סנטף, אתה לא גובה.

יצחק יצחק : מחייב.

אורנה הדר : גובה.

יצחק יצחק : זה השינוי.

אורנה הדר : זה השינוי עכשיו.

(מדברים ביחד)

קובי רייך : אם תוציא את הבמבוק

(מדברים ביחד)

קובי רייך : לא צריך לשלם.

יצחק יצחק : יש לך 60 אחוז הצללה, ודרך אגב גם אמרנו יותר מזה, שגם הסנטף בהגדרה

של שקוף זה לא 40-60, גם אם תשים סנטף בצבע שחור. בסדר? עכשיו,

- רעם שאול: הפרקטיקה היא כזאתי, כל מי שיש לו בית ובנה פרגולה עם עמודים מבטון או מאבן, אוטומטית מחייבים אותו, גם במדידה, גם הכל
- אורנה הדר: לא.
- יצחק יצחק: לא.
- רעם שאול: זה מה שעשו לאנשים. אנשים קיבלו
- אלי אטון: אז רגע, אז אוקיי
- רעם שאול: שניה
- אלי אטון: אז מגיש ערעור
- רעם שאול: שניה, לא ראיתי את הסרטונים, אני אראה את הסרטונים
- (מדברים ביחד)**
- רעם שאול: אבל יש פה בעיה. כי בחוק הפרגולות, חוק הפרגולות אומר שהפרגולה צריכה להיות מחומר קל. חבר'ה, חוק הפרגולות, צריכה להיות מחומר קל ולא מאבן. מה לעשות?
- אלי אטון: אבל אם אנחנו רוצים להקל ואפשר להקל, גם במסגרת החוק אנחנו נעשה את זה.
- רעם שאול: בסדר.
- אלי אטון: אף אחד לא נהנה לחייב את זה, אבל מחייבים אותנו, מה לעשות? מישהו בא והציף איזשהו דבר, אוקיי? והדבר הזה כרגע בא
- רעם שאול: כן, אבל המודדים מעבירים את זה
- אלי אטון: בסדר כי, תקשיבו, הערת היסוד, וחייבים להבין, באים או אנשי ציבור, נציגי ציבור, ובאים ומוצאים, זה מדיניות המועצה. הם חייבים להבין.
- יצחק יצחק: זה החוק.
- אלי אטון: מדיניות המועצה לא גוברת על החוק. זה הכל, בואו נעשה מדיניות, בואו נוריד עכשיו את הארנונה ב-50 אחוז, אני מת על זה. בואו.
- קובי רייך: לא, אבל בסדר, אז אם אתם הולכים להנחה של 50 אחוז על הפרגולות שהן כביכול
- אלי אטון: ברור.

יצחק יצחק: זה לא הנחה. זה בקשה להפחתה
 אלי אטון: זה בקשה להפחתה. טוב, בואו נתקדם.
 רועי מימון: יש לי שאלה קטנה. לשרון, מה לגבי חניות? כי בעבר חניות לא מקורות לא
 חויבו. היום מחויבות. היום מחויבות גם לא מקורות

(מדברים ביחד)

רועי מימון: עוד פעם, במקרה שלי יש לי חניה מוצללת, לא מקורה, והלכתי להגיש על זה
 ערעור, ואמרו לי שנשלים.

אלי אטון: רגע, שניה. חבר'ה תעצרו תעצרו חברים, ... בבקשה, אנחנו צריכים
 להתקדם. אוקיי, הנושא הבא הוא עדכון קצר בנושא אזור התעשייה
 המשותף של לב השרון בטייבה. כמו שאתם, מקווה שידעו וקוראים, זה
 אזור תעשייה שכבר מדברים עליו, פארק השלום, 20 שנה. לא נעשתה שום
 התקדמות בנושא הזה. לפני כמה חודשים דיברתי, הזמנתי את ניר ברקת,
 שר הכלכלה. ... לדבר על הנושא של עסקים קטנים וגם אזור התעשייה
 המשותף. המדינה מעודדת שיהיה שת"פים בין רשויות יהודיות לערביות.
 כבר נחתם הסכם, זאת אומרת, שיתוף פעולה מול משרד הכלכלה. אנחנו
 הבענו את הרצון של שנינו, חתמנו על המזכר של שיתוף פעולה, ומשרד
 הכלכלה כרגע מתחיל בסקר היתכנות כלכלית לאזור הזה. ברור שסביר
 להניח שיש היתכנות כלכלית לדבר הזה, ואז ברגע שזה עובר, משרד הכלכלה
 מוביל גם את נושא התבי"ע של פיתוח המקום הזה. כאשר נאמר לנו, ואני
 קונה את זה בשתי ידיים, שלאחר הסכם ההבנות בינינו, בין טייבה ולב
 השרון, אנחנו תוך שלוש או ארבע שנים טרקטורים על השטח, שזה דבר
 שבמדינת ישראל נשמע כמו חלום, ואני רוצה לחלום את החלום הזה, ואני
 גם מוכן לשים עוד שנה ככה רק כדי שזה יהיה. הדבר הזה כמובן, ברגע
 שייכנס לפועל, יכניס הכנסות משמעותיות למועצה, הן בהיטלי השבחה והן
 בנושא של ארנונה. כרגע חלוקת השטח היא בערך 500 דונם ללב השרון ו-
 120 דונם לטייבה. זאת לא תהיה חלוקת ההכנסות, אנחנו עדיין לא נכנסו
 להבנות, אבל זה יהיה לא רחוק משם בסיפור הזה.

דובר : 50 50 או

אלי אטון : לא לא, הוא לא יהיה 50 50, אני לא אתן דבר כזה. מה גם שהחברה הכלכלית הוציאו להם הסכם לפני 10 שנים, מזל שההסכם לא חתום, על 50 50. מזל שההסכם לא חתום. אמרתי אם ההסכם היה חתום, אני חייב לכבד אותו.

מכיוון שהוא לא חתום, אז מבחינתנו זה

דובר : רגע, לא הבנתי, זה על השטח שלנו?

(מדברים ביחד)

אלי אטון : 120 שלהם, 500 שלנו, כן.

אורנה הדר : אבל הם קיבלו בגלל שהם פריפריה

אלי אטון : הם, מה שקורה

אורנה הדר : אז כאילו הם קיבלו

אלי אטון : מה שקורה, המדינה מעודדת שת"פים עם רשויות ערביות כדי לעודד אותם

כלכלית, וגם קובעת שהרשות היותר חזקה, במקרה הזה, כנראה בכל מקרה

זאת הרשות היהודית, היא זאת שתוביל את הנושא וזה קבוע. הקמנו נושא

של מנהלת, ארבע ארבע, אבל היושב ראש הוא מאצלנו. רק מה שנשאר לנו

כרגע לדבר זה על נושא של חלוקת ההכנסות, ומקווים להתחיל ...

דובר : ואם יעכבו את זה ב-30 שנה, אז רק איציק ...

אלי אטון : אז איציק יגזור את הסרט עוד 30 שנה. אני רוצה להתחיל פסק, רוצים

להתקדם. איציק וקובי יגזרו את הסרט, ואבי כתרי גם.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : חבר'ה אנחנו רוצים להתקדם. אני רוצה לעדכן אתכם בנושא של

(מדברים ביחד)

אלי אטון : חברים, בואו. אני רוצה לעדכן אתכם בפסק הדין של ינוב מול לב השרון.

כמו שאתם יודעים, לצערנו מושב ינוב לאחר כמה שנים של דין ודברים מול

המועצה, תבע את המועצה. אני כשנכנסתי לתפקיד, נפגשתי גם עם הוועד,

גם עם כל ... היישוב של ינוב, וגם עם העורך דין המייצג, כדי, אף על פי שזה

היה כבר בפסק דין, כדי ליצור איזשהו מצב של לבוא בהסכם פשרה ולהגיד

את זה לשופט, ושופט יגיד אין לי מה לפסוק אם שתי הרשויות רוצות, זאת אומרת גם המועצה וגם הוועד המקומי רוצים להגיע לסוג של הסכם, אז מי אני שאפסוק ביניהם? אני רואה את הממשקים בין מועצה, כמו שדיברנו בוועדים מקומיים, כמו יחסים בין אבא לבן. וזה מה שהם ניסו, למנוע את הנושא של התדיינות של עורכי דין בסיפור הזה. אני חושב שזה לא נכון וזה לא בריא למועצה. ישבנו איתם, ישבנו לא מעט ישיבות. אני הצעתי להם לקבל את מה שהם רוצים, את מה שהם הבטיחו להם את ה-30 אחוז, כאשר כל הוצאות המשפט שהם יזמו אותן, יהיו עליהם. הם לא הסכימו. בפסק הדין נקבע שהם מקבלים את ה-30 אחוז, כמובן בקיזוז של השקעות שכבר בוצעו במושב ינוב, ובוצעו לא מעט השקעות, מ-2016 ועד היום, וקבע הוצאות למועצה, 150 אלף שכר טרחה של עורך דין, ועוד היטלי, אגרת בית משפט.

דובר : 30 אחוז, וכמה הסכום?

אלי אטון : 6 מיליון שקלים. אבל הם כבר קיבלו, לא משנה, אני לא אכנס כרגע מה נשאר. אני רק רוצה להגיד את הרציונל, ברציונל

(מדברים ביחד)

אלי אטון : הושקע.

דובר : לא, חשבתי שהמועצה קיבלה יותר.

אלי אטון : לא לא. אז מה שקיבלה קיבלה, זה הכל פתוח, הכל רשום. בסופו של דבר ישבנו, לצערי, הצענו להם, ואני גם בסופו של יום, הצעתי להם טיפה מעבר למה שמגיע להם. לא נקרא לזה ריביות, ולא נקרא לזה כי זה לא, אלא יותר כסף כדי לסגור, כדי לא למשוך את הדבר הזה. בסופו של דבר הם לא מקבלים כסף, אלא רק השקעות באישור. בסופו של דבר יש לנו עכשיו את הסקר תשתיות, אז זה כבר פחות רלוונטי. לצערי, משכו אותם לכיוונים אחרים. הם מתעקשים ללכת עד הסוף, הם מדברים בכלל, העורך דין שלהם מדבר על סכומים, העורך דין שלהם, שלצערי הוא זה שמוביל אותם, לצערי, לסכומים בכלל לא רציונליים, ולכן נאלצנו לערער, לא לערער על פסק הדין,

אלא לתת תשובה שאנחנו לא יכולים, לא הצלחנו להגיע לסוג של פשרה. בית המשפט נתן לנו עד 14/09 לשבת איתם שוב ולראות מה הצרכים ומה זה. אני תמיד בעד הידברות. כמובן זה כספי ציבור, כספי ציבור של כל תושבי לב השרון. מה שמגיע ליישוב מגיע, על דברים של טרחת עורך דין ודברים כאלה שמישהו רוצה לסחוב אותנו לכיוונים אחרים, זה כבר אני לא יכול לתת לזה יד. ומי כמוכם, מי שמכיר אותי יודע שאני נגד, לא נגד בתי משפט, אלא לא רוצה להגיע למקומות האלה. אבל פה לצערי, נאלצנו להחזיר את הכדור לבית המשפט, כי יש פה בקשות לא הגיוניות ולא ריאליות לטובת כלל תושבי לב השרון.

ראובן קפלן: אני לא מבין אלי. בסופו של דבר יש פסק דין. כולל סכומים כולל הכל, אז מה

אלי אטון: לא, פסק הדין נעשה, נאמר דבר כזה. קודם כל פסק הדין, השופט קבע להם שהם לא, אין ריבית והצמדות. הם עדיין חוזרים לריבית והצמדות. פסק הדין גם קבע שההוצאות של ינוב

ראובן קפלן: הם ערעור על פסק הדין?

אלי אטון: כן. ועוד דבר, פסק הדין גם קבע שההוצאות במשפט, כאילו מה שלב השרון השקיעה, יהיה רק שנת 2021. אבל מה לעשות שמ-2021 השקענו עוד מיליון שקל. השקענו מיליון שקל בינוב, וזה דברים שכתובים. אז באנו ואמרנו גם אנחנו, כבוד השופטת, אנחנו השקענו עוד מיליון שקלים, למה את לא סופרת את הכסף הזה?

ראובן קפלן: אז שני הצדדים ערערו על

אלי אטון: לא, אנחנו, תראה, אם, אני שוב אומר לך היינו קלים. אני באמת, היינו קלים במשא ומתן כדי לסיים. ומה שהצענו מעבר, זרקו אותנו מכל המדרגות לצערי. יש פה חבר מליאה שיודע את מהלך העניינים. חבר מליאה של ינוב, שמכיר את מהלך העניינים, היה שותף לכל תהליך שניסינו באמת לפשר ולגשר.

יצחק יצחק : ההתנגדות היא לא של הוועד המקומי, בעיקר זה העורך דין. הוא קובע. הוא תקע את הכל.

אלי אטון : לצערנו.

ראובן קפלן : אבל העורך דין

דובר : מי עובד בשביל מי?

אלי אטון : זה לצערנו, ולכן באמת הדרישות הן באמת דרישות, ראובן, לא רציונליות

ראובן קפלן : אבל הוא עובד שלכם או אתם עובדים שלו?

(מדברים ביחד)

אלי אטון : לצערי, אני מאוד מקווה שבדיונים האלה שהשופט ביקש מאיתנו, הם יהיו

יותר רציונליים, וינחתו קצת אל הקרקע, ויבינו שבסופו של יום יש את היום

שאחרי. אנחנו צריכים להמשיך ולדבר ולעבוד ביחד, גם המועצה וגם ינוב,

לא להתנגח ברמות האלה. לא מתאים, לא לעניין, אני מקווה שיסתדר. שני

דברים קטנים, אני רוצה לעדכן אתכם על נושא של תיירות כפרית, קובי

קובי אתה מדבר יותר מדי. יצחק יצחק :

אלי אטון : סליחה. בתיירות כפרית, שאנחנו מקדמים אותה, שרון בן ארי שבאמת מריץ

את התיירות בצורה, באמת בהתנדבות עד היום, בצורה באמת מטורפת עם

כל הצוות שלו, כל ועדת התיירות. אנחנו לקראת סיום של הקמת אתר

תיירות ללב השרון, שאנחנו נשיק אותו בעזרת השם לפני ראש השנה,

כשבועיים בערך לפני ראש השנה, כמובן זה יהיה ביחד עם כולנו. באתר

התיירות הזה יש מעל 100 כתבות על מקומות בלב השרון. האתר הזה מתחיל

להיות פעיל, מתחיל לעבוד, ולאט לאט כמות המדריכים והתיירנים שמגיעים

ללב השרון הולכת וגדלה, וזאת המטרה שלנו. לפני שלושה שבועות או חודש

הייתי בוויטן, בשליחות מטעם לב השרון ביחד עם גבי צפתי, שהוא הנציג

התמידי של לב השרון בוויטן. איש מאוד מאוד מוערך שם, גם אצלנו וגם עם

לירון. היה שם כנס של 100 שנה להקמת מבנה העירייה, ... חדש בתקופה

הזאת. אין להם הרבה צרות שם בגרמניה, אז הם חוגגים את הדברים האלה.

מה שאני רוצה לומר לכם, שהיו שם גם ראשי ערים תאומות נוספים, גם

מצרפת, וגם מפולין וגם עוד מגרמניה, והזמנתי אותם להתארח בישראל. כמובן הם חושבים שבישראל פחד להגיע, אסור להגיע, הבהרתי להם את הסיטואציה שלנו היום, וגם באיזשהו נאום שנאמתי שם, דיברנו באמת על התחושות שלנו כעם, על מה שקרה ב-7/10, על מה שקרה במשך הזמן, על הניצחון באיראן, וכמובן מה שקורה בגזרה שלנו. וכמובן הדגשתי כמה שבלב השרון אנחנו חזקים, ושום דבר לא ישבור אותנו גם לב השרון בפרט, ומדינת ישראל בכלל. ואני מקווה שגם נעשה עוד שיתופי פעולה עם ערים שיבואו אלינו, ויש להם אינטרסים לראות פה נושא של התפלות מים. בפולין לדוגמה חסר להם מים, עם כל זה שהיא ארץ עם שלגים וזה, חסר להם מים לשימוש. והנושא של ביטחון, גרמניה ופולין בכלל, מתמודדות כרגע, חוששות ממה שקרה באוקראינה, ומתחילות עכשיו לחמש את עצמן ברמה ההתקפית, להגן על עצמן ברמה של טילים או דברים כאלה, ולמגן את עצמן מבחינת מקלטים, שאין להם מקלטים בכלל במקומות האלה.

אורנה הדר : שישימו מסגרים פלדת ...

דובר : הם לא מבינים עוד שהסכנה שלהם היא מבפנים, לא מבחוץ, ... של אירופה

אלי אטון : אני רוצה לומר לכם

(מדברים ביחד)

אלי אטון : ויטן, עיר גרמנית בת 100 אלף תושבים, מלאה, מלאה במוסלמים, מלאה

במוסלמים, כל אירופה מלאה במוסלמים, אבל זה דיון

דובר : ואותם אתה מזמין אליהם?

אלי אטון : נושא אחרון

(מדברים ביחד)

אלי אטון : אני מזמין את הראש עיר לפני שיהפוך להיות ראש עיר מוסלמי שם. נושא

אחרון, יום שישי התכבדתי להיות, ואני רוצה לפרגן לצור משה ... , חנכנו

ביחד בניהולה של ועד האגודה, וביחד עם ועד מקומי, מגרש ... ועד האגודה

השקיע במגרש הזה. אני רוצה לפרגן, קודם כ, שיתופי פעולה בין ועדי אגודות

לוועדים מקומיים, לטובת כלל הקהילה. אנחנו גם כמועצה, נראה איך אנחנו

יכולים לסייע שם, אם זה הצלחה, אם זה ספסלים. ולאחר מכן הייתי
בפרלמנט שם, מי שמכיר את הפרלמנט של צור משה. הזמינו אותי להרצות
בפניהם, אז זה היה באמת מאוד מאוד מעניין, מאתגר, ושאפו לכם על
הפעילות. אנחנו נעבור לנושא הבא, שמיטל

(מדברים ביחד)

סעיף 4 - תיקון הפקעה חלקה 260 עין שריד

אלי אטון: טוב, אני רוצה שמיטל, אנחנו נעבור תיקון, כי מיטל חייבת ללכת. מיטל
תסביר את נושא מספר ארבע, תיקון ההפקעה של חלקה 206 בעין שריד,
מקרקעין של פיטוסי, בבקשה.

יצחק יצחק: אלי אם יורשה לי אני

אורנה הדר: אתה גם צריך ללכת?

יצחק יצחק: לא לא, אני מוצא לנכון, זו הזדמנות שמיטל מופיעה בפני המליאה, בדרך
כלל היא בוועדת משנה. אבל אני חושב שזו ההזדמנות גם להודות למיטל על
העבודה, ועל הניהול המקצועי שלה בוועדה לתכנון ובנייה, באמת, אני אומר
לכם מהיכרותי הקרובה את העבודה של מיטל, היא עושה תפקיד של ארבעה
עובדים בוועדה, אנחנו עוד מעט הולכים לעזור לה קצת, ומיטל זו ההזדמנות
שלנו להגיד לך המון המון תודה על כל מה שאת עושה. אני יכול להגיד לכם,
אני שומע את זה מהרבה אנשים מהרשויות האחרות.

קובי רייך: אבל זה לא טוב מה שאמרת. רצינו להביא עוד עובדים, עכשיו לא נביא בגלל
שאמרת שהיא במקום ארבע.

(מדברים ביחד)

יצחק יצחק: אני אומר לך שאני זוקף את זה, הרבה לזכותה של מיטל. מיטל הרבה תודה.
אלי אטון: מיטל, בבקשה.

מיטל: עין שריד, הנושא פשוט, יש לכם פה את חוות הדעת המשפטית של רונית.
אני אתן טיפה היסטוריה. בעין שריד, אני אקח אותנו לפה. בעין שריד יש פה
את המגרש הימני דרומי, מגרש 260. כמו שאתם רואים, על פי התב"ע הוא
צבוע בייעוד מגורים.

אורנה הדר : זה ירוק נכון?
 מיטל : לא, זה הכתום. הימני ביותר, כן, הנה זה, שני אלה. תמיד הם היו צבועים
 בייעוד מגורים. היה שם גם את התב"ע, ואחר כך הייתה עוד תב"ע ששינתה
 תשריט ב-2006, והייתה חלוקה שתואמת את ... ב-95, והיה גם תצ"ר,
 תשריט לצורכי רישום ב-2003. כולם התייחסו לזה כמגורים. מתישהו, אנחנו
 לא יודעים מאיפה, יכול להיות שהטעות היא רישומית בטאבו. נרשם, רק
 דקה. נרשם השטח, קיבל השטח הפקעה לטובת המועצה. כשטח ציבורי. זה
 לא שטח ציבורי, זה שטח בייעוד מגורים. תמיד היה, ועדיין הוא בשטח
 מגורים, קיבל היתר בנייה לבית מגורים. אנחנו פשוט מעוניינים לתקן את
 הטעות שנעשתה פה, הטעות הרישומית. גם ברשות מקרקעי ישראל, הנכס,
 גם בעמידר הנכס רשום על שם פיטוסי, וגם ברשות מקרקעי ישראל, זה
 האישור של רשות מקרקעי ישראל, גם הוא רשום על שם פיטוסי. יש פה חוות
 דעת משפטית שבעצם ממליצה לאישורכם לשנות את הטעות סופר, ולהוריד
 את ההפקעה מהנכס טאבו.

דובר : הרישום האחרון קובע, לא הייתי מתקנת. מה, יש לנו פה מועצה

(מדברים ביחד)

אלי אטון : היא צחקה.

דובר : אני יודע.

אלי אטון : טוב, יש עוד משהו מיטל שאת רוצה

דובר : יש לך שטח שמונה דונם שם.

אלי אטון : אוקיי.

מיכל גליק : לא, תודה רבה לכם.

אלי אטון : אוקיי, חברים רק מבקשים לאשר את הנושא של ההפקעה ביטול ההפקעה.

מי בעד לבטל את ההפקעה.

יצחק יצחק : ? ההפקעה ההפקעה.

אלי אטון : ביטול הפקעה. אז מי בעד

(מדברים ביחד)

אלי אטון : אוקיי פה אחד, כולם בעד.

(מדברים ביחד)

סעיף 2 - הצגת דוחות כספיים תאגידיים

אלי אטון : הדוחות הכספיים של התאגידיים על ידי ... אוקיי.

(מדברים ביחד)

דוד רוזנברג : קודם כל, אני מתנצל שאין ... שיציג את זה שהייתה שנה ברוכה ועכשיו אנחנו נראה את התוצאות כפי שמופיעים בדוחות הכספיים. אז אני מדלג על השלב הזה. אנחנו, בדוח הכספי של שנת 2024, עשינו שני דברים שונים, ושינו את התוצאות הסופיות ואת התוצאות של אותה שנה. והדבר העיקרי שעשו, בדקו, מאחר והתחלפה הנהלה, עשו בדיקה מקיפה לגמרי של כל הסכומים וההערכות שנקבעו בעבר ושלפיהם נרשמו סכומים בדוחות הכספיים, והגענו למסקנה שסכומים של הכנסות נטו של מעל שני מיליון שקל שנרשמו בעבר בתקופה של רונן כמנכ"ל, כהכנסה צפויה, משך הזמן הוכיח שההערכות האלו שלו לא היו נכונות ולא מדויקות, ולכן יש מקום למחוק אותן. החליטה ההנהלה למחוק אותן השנה, וזה מופיע בסעיף בדף ארבע, בסעיף מחיקת הפרשות שנים קודמות נטו.

ראובן קפלן : רגע רגע, למה לא עשיתם ... ? איפה הייתה ביקורת בכל הסיפור הזה?

דוד רוזנברג : עד היום אנחנו מאמינים שאולי בעתיד יקבלו את הכסף, אבל אורך התקופה הוא כזה שאומר שהסיכויים לכך הם לא להירשם היום, מפני שזה לא בתצפית

ראובן קפלן : כמה שנים זה נמשך השני מיליון שקל?

דוד רוזנברג : חמש שנים, שבע שנים, אבל העניין הוא שבסוגי פעילות האלו יש בעיה. דובר על הדברים האלו, הפחתנו את זה בהדרגה, כל פעם השתכנענו ביותר ויותר, ובסופו של דבר הצענו להנהלה, והנהלה החליטה למחוק את כל ההערכות שנקבעו בזמנו על ידי רונן. והכנסות צפויות, משום שאנחנו לא רואים בשלב הזה שההכנסות האלו כפי שהן נרשמו, שהן תהווה חלק מההון של החברה.

- ראובן קפלן: אתה רוצה להגיד לי שהביקורת במשך חמש שנים, ראתה את השתי מיליון שקל האלה ולא
- דוד רוזנברג: אל תשכח שלא היו מנהלים קבועים, ודיברנו על הדברים האלו, וראש המועצה היה ער לנושא הזה, והחליטו, והנהלה החליטה בעבר שהיא עדיין לא רואה את זה כמצב שצריך למחוק אותו. השנה, כשהתחלפה ההנהלה, הגיעה המסקנה שבאמת הגיע הזמן וצריך למחוק אותו.
- ראובן קפלן: זה תעודת עניות לביקורת, אני מצטער להגיד את זה.
- דוד רוזנברג: אוקיי. הפעילות הכללית בכלל של החברה ירדה בשנה הזו, שלא היו בה כמעט, לא היו בה מנהלים קבועים. היא למעשה מתנהלת כבר, לדעתי למעלה משנתיים בלי מנכ"ל קבוע
- ראובן קפלן: תגיד, אתה מתאר לעצמך בחברה ציבורית שנכנס מנהל חדש, אני מוחק שתי מיליון שהופיעו בדוחות הכספיים חמש שנים, ורואה חשבון לא עושה re statement? אתה מתאר לעצמך מצב כזה?
- דוד רוזנברג: אני מבין את מה שאתה אומר.
- ראובן קפלן: לא, אנחנו צריכים לאשר את הדוחות הכספיים האלה?
- דוד רוזנברג: לא, אתה לא מאשר.
- ראובן קפלן: אז מה, אני מדווח?
- דוד רוזנברג: אתה רק מדווח.
- ראובן קפלן: אז אני מציע למי שמאשר את הדוחות הכספיים האלה, שיבדוק את הדבר הזה עוד פעם עם רואי חשבון בכירים, לפני שחותם על הדוחות הכספיים האלה.
- דוד רוזנברג: הדוחות האלו חתומים
- ראובן קפלן: זה מאוד מאוד צריך להטריד אותו.
- אורנה הדר: מה לא הבנתי, נמחקו, הורידו פשוט את שני מיליון שקל?
- דוד רוזנברג: מה שהוא מדבר, כן
- ראובן קפלן: נכנס מנכ"ל חדש ומחק שני מיליון שקל מההכנסות
- דוד רוזנברג: נכון, מכנסות

- אורנה הדר : מהכנסות?
- דוד רוזנברג : מהכנסות שנרשמו בעבר.
- אורנה הדר : אבל מה זה הכנסות שהיו בעבר, היו הכנסות.
- דוד רוזנברג : ההכנסות האלו שרשמו שהן צריכות להגיע, שאם אנחנו עובדים על בסיס מצטבר, אם נניח אנחנו יודעים שהמועצה צריכה להעביר לי מיליון שקל, אבל היא לא עבירה אותו לא חשוב באיזה סיבה שהיא, אז אני רושם שיש לי הכנסות לקבל.
- אורנה הדר : אבל אני לא מעבירה סתם, היא מעבירה על סמך איזשהו שירותים נכון
- דוד רוזנברג : נכון
- אורנה הדר : או איזשהו, אז לאן הלך הכסף הזה?
- דוד רוזנברג : אז על סמך כל הנתונים האלו שהגיש בזמנו רונן, הוא כתב דוחות כאלו, שיצא מהם שיש הכנסות צפויות בשני פרויקטים, יותר גדולות, יותר גדולות בהרבה ממה שבסופו של דבר הועבר
- אורנה הדר : אין דבר כזה, אם יש לך הכנסה
- (מדברים ביחד)**
- דוד רוזנברג : אנחנו מדברים על פרויקט שנמשך כבר למעלה מ-10 שנים. ההכנסות סך הכל בו כבר הגיעו לסדרי גודל של 15 מיליון. ההערכות מתי יתקבלו ומתי לא יתקבלו, הן אף פעם לא נעשות על סמך ידע, אלא אם כן הדוח עוד נכתב יותר מאוחר, אלא על סמך הערכות. ההערכות שלו הוכחו כלא נכונות. אנחנו יודעים בדיעבד, כי עברו כל כך הרבה שנים מאז, למעלה מחמש שנים, אנחנו יודעים שההכנסות האלו שאז הוא העריך, שהתקבלו, כנגד ההוצאות הצפויות שאותן גם העריכו, הן לא נכונות.
- ראובן קפלן : אבל כבודו, אתה לא רושם הכנסות לקבל
- אורנה הדר : על משהו דמיוני
- ראובן קפלן : על הערכות.
- אורנה הדר : כן.

- ראובן קפלן: אתה רושם הכנסות לקבל, על דברים שנתת עליהם שירות, אתה לא רושם הכנסות לקבל על
- אורנה הדר: משהו דמיוני.
- ראובן קפלן: על הערכה. אני, לפי מה שאני למדתי בקורס ראשון בכלכלה, זה שהכנסות תקבל במאזן, אתה רושם על הכנסה
- אורנה הדר: שכבר נתת תמורה
- ראובן קפלן: שנתת כבר את השירות.
- דוד רוזנברג: כך זה נחשב אז, שניתן השירות
- (מדברים ביחד)**
- דוד רוזנברג: ההוצאות שיש עבור תכנון של שטחים, והתמורה עתידה להתקבל מהם, ורשמו את שניהם לפי הערכה כי עדיין לא היו חשבונות מהספקים או מהמשלמים, אלא לפי קצב הביצוע. אמרו הצלחנו לבצע נניח חצי מהתוכנית כבר ביצענו, ביצענו קיבלנו חשבונות מהספקים על שני מיליון שקל ועל זה צפוי
- ראובן קפלן: מתישהו זה אמור להתכנס.
- דוד רוזנברג: נכון, נכון
- ראובן קפלן: זה לא אמור להימחק.
- דוד רוזנברג: אבל עדיין אנחנו מדברים על פרויקט רב שנים, מעל 10 שנים.
- ראובן קפלן: שהסתיים כבר?
- דוד רוזנברג: עוד לא. הוא ממשיך.
- ראובן קפלן: הבנתי. זה פרויקט אחד?
- דוד רוזנברג: זה פרויקט על אזור אחד עם כל מיני תתי פרויקטים שלו.
- אלי אטון: זאת אומרת, אם האופציה הייתה ראובן, להמשיך להשאיר את ההכנסות לקבל את השני מיליון שקלים שהם לא הגיעו, לפני חמש, שבע שנים, מנכ"ל בא, רשם הכנסות לקבל
- ראובן קפלן: הפרויקט הזה צריך בסוף להתכנס.
- דוד רוזנברג: נכון, נכון.

- אלי אטון : כן אבל
- דוד רוזנברג : אלו פרויקטים שמתכנסים, אבל בחברות כלכליות, ממוצע הפרויקטים הוא בין חמש לשבע שנים, ולכן תהליכי ההתכנסות הם ארוכים. במקרה הזה זה באמת, איך אומרים? היה מקום אולי לעשות את זה כבר קודם, את זה. אנחנו המלצנו בזמנו, והראשי
- ראובן קפלן : אתה אומר שהפרויקט הוא לא נגמר, עוד לא נגמר, אז מתישהו זה יתכנס
- אורנה הדר : אז אולי שתי מיליון יגיע.
- דוד רוזנברג : על החלק שאנחנו מעריכים שכן יבוצע בפועל היום העריכו הוא שהתמורה שתתקבל היא יותר נמוכה ממה שהעריכו אז.
- דובר : הפרויקט התקצר, יכול להיות שהפרויקט התקצר, לא מימש את עצמו.
- דוד רוזנברג : כן.
- אלי אטון : ראשית ... בלי הפסקה, צריך לחתוך את זה.
- דוד רוזנברג : ואנחנו המלצנו לחתוך את הדבר הזה, ולא לגלגל את זה הלאה, מפני שזה לא, זה דברים שאנחנו לא רואים את מימושם.
- קובי רייך : מי זה המנכ"ל החדש?
- דוד רוזנברג : אין.
- קובי רייך : מי זה המנכ"ל החדש?
- דוד רוזנברג : אין
- אלי אטון : אין.
- דוד רוזנברג : הסך הכל בסופו של דבר, אחרי
- אורנה הדר : עוד לא קיבל אישור של משרד הפנים.
- קובי רייך : מה?
- אורנה הדר : עוד לא קיבל אישור של משרד הפנים.
- אבי קטרי : רגע, אפשר לשאול עוד שאלות בעניין הזה?
- דוד רוזנברג : כן.
- אבי קטרי : כן, בחברה הכלכלית. אתה אומר אי' טוב, אין מנכ"ל אז כמובן שאין שכר, ולכן זה לא מופיע אני מבין בהוצאות

- דוד רוזנברג: נכון
- אבי קטרי: נכון? עכשיו יש לי עוד שתי שאלות.
- דוד רוזנברג: כבר שנתיים אין שכר.
- אבי קטרי: שנתיים, אין בעיה לא משנה, כן אבל אין, ראיתי שחסר את העניין של שכר.
- דוד רוזנברג: אין, אין שכר.
- אבי קטרי: אין שכר אז אין מנכ"ל. אני רק לא, חשבתי שיש מנכ"ל.
- דוד רוזנברג: גם כשהיה מנכ"ל לא היה שכר.
- אבי קטרי: יפה. עכשיו יש לי שאלה אליך, תראה, בעמוד 11.
- דוד רוזנברג: כן.
- אבי קטרי: בעמוד 11 בסעיף 10 א' כתוב, לחברה שומות מס סופיות עד וכולל שנת מס 2005.
- דוד רוזנברג: נכון.
- אבי קטרי: זו טעות סופר או שזה נכון?
- דוד רוזנברג: זה נכון, אבל אוטומטית כמובן, אני אסביר לך. שומה, בדרך כלל, אחרי ארבע שנים מתאריך ההגשה, הופכת לשומה סופית.
- אבי קטרי: אלא אם הם מערערים עליה, אם אומרים רגע אנחנו בודקים.
- דוד רוזנברג: לא, אז זה התחיל
- אבי קטרי: עכשיו, מה אין שומות שהפכו לסופיות?
- דוד רוזנברג: לא הוגשו, מעולם לא נבדקה החברה הכלכלית, מאז 2005. לא נבדקה. אז עכשיו תיאורטית, היא צריכה להיות במצב שהייתי צריך לכתוב שהשומות האחרונות היו מ-2005, אבל אם אני הולך אחורה חמש שנים מ-2024, אז אני אגיע ששומה 19 אוטומטית הפכה סופית. אבל בזמנו מס הכנסה, ולא נפסק סופית לגבי הדבר הזה, טען שכשיש הפסדים, מותר לו ללכת אחורה עד, למרות הכלל של ארבע שנים, מותר לו ללכת אחורה עד לתאריך שבו היה הרווח. כאילו שאין מניעה כשיש הפסדים. בפועל, אני לא יודע איך הדברים נעשו. בפועל יש לנו הפסדים, ואז הבעיה זה רק כמה הפסדים מס הכנסה יכיר. לא רואה שכרגע, לצערי אני לא רואה איפה יכול להיות סיכויים שלא

- יכירו משהו, אבל בשומות שנבדקו, פעם אחרונה 2005. לא יודעים, לא הייתה פסיקה על זה. היה ערעור של מס הכנסה, ולא הייתה, למיטב ידיעתי
- ראובן קפלן: אבל 20 שנה אתה בלי שומות.
- אורנה הדר: תגיד לי, בכל שנה אתה חותם על הדברים האלה כאילו, וישן טוב? ואתה ישן טוב?
- דוד רוזנברג: כן.
- דובר: לא, אני שואל אם זה חוקי, מותר לך לפרק ... יש חוק במדינה.
- דוד רוזנברג: ארבע שנים. אחרי ארבע שנים, שומה הופכת לסופית. בא מס הכנסה בזמנו, וערער וקבע, טען, זה לא ... במשפט למיטב ידיעתי, אבל הוא טען שאם זה הפסדים, אז מותר לו ללכת עד אחורה, עד התחלת ההפסדים.
- דובר: אלא אם אתה תדרוש לממש את ההפסדים.
- דוד רוזנברג: כן.
- דובר: אם לא תדרוש לממש את ההפסדים
- דוד רוזנברג: אם אני לא דורש, לצערי אנחנו דורשים עדיין.
- דובר: יפה, אז יכול להיות שבעצם רק אחרי, כלומר ארבע שנים אחורה אפשר ללכת עם זה. לדעתי צריך לבדוק את העניין הזה, כי אם אתה לא דורש לממש הפסדים, כאילו יש לך רווחים, אז אתה כאילו זה בטל בשישים, כלומר מבחינת מס הכנסה.
- דוד רוזנברג: אין לזה משמעות, מבחינה כספית אין שום משמעות לזה.
- דובר: נכון, אני אומר מבחינת הדוח, כשירות הדוח.
- דוד רוזנברג: אתה יכול להגיד, כל אחד מאיתנו יודע שארבע שנים זה המועד, אבל לציין את העובדה מתי יש לנו דוח סופי, זה 2005. אגב, גם הוא היה הפסדי, אבל הוא סופי, אי אפשר ללכת אחורה. גם אם מס הכנסה היה צודק, וטוען ומקבל פסק דין שהוא צודק או משנה את החוק וצודק, זה לא משנה מהבחינה הזו. אחורה יותר לשומות שהוא כבר חתם, הוא לא יכול ללכת.
- דובר: בסדר, אבל השומה שלנו היום היא סגורה, עד 2019?
- דוד רוזנברג: אין שומות מאז 2005.

- דובר : טוב, אז אנחנו
- דוד רוזנברג : מאחר וכל הזמן רק הפסדים
- דובר : או שהיא תכניס הכנסות, שם אנחנו ניפגש עם זה.
- דוד רוזנברג : ביום שיהיה לנו הכנסות של 10 מיליון שקל.
- ראובן קפלן : ברגע שיהיה לך רווחים, לא תוכל ... את ההפסדים יותר מארבע שנים.
- דוד רוזנברג : להיפך. אין מחלוקת כרגע שזה ההפסד. הוא יכול לבוא ולהגיד רגע אחד, אני רוצה לטעון שאחד ההפסדים, נניח ההפסד הזה, שרשמנו השנה שעליו דיברנו אותו, אני רוצה לשייך אותו לשנה אחרת. נגיד שהיה עושה את זה. עדיין יש לי, הזמן שיש לי להתגונן נגד זה, זה עד שכל זמן שאין לי 10 מיליון שקל רווחים, רווחים לא הפסדים, אחרי שגמרתי את ההפסד, אני צריך לגמור את ההפסדים
- ראובן קפלן : הוא לא ייתן לך לממש את זה
- דוד רוזנברג : של 10 מיליון, ורק אחר כך, למס הכנסה הוא יוכל להגיד רגע אחד, אני רוצה ממש שקל. לצערנו, בטווח הנראה לעין, זה לא. נקווה שהמנכ"לים החדשים והעבודה
- אורנה הדר : יביאו 10 מיליון.
- אבי קטרי : עכשיו, עוד שאלה אחת אם מותר. יש פה הלוואה שנתנה לכם החברה הכלכלית.
- דוד רוזנברג : השנייה.
- אבי קטרי : 2 מיליון 300, 2 מיליון 200.
- דוד רוזנברג : נכון.
- אבי קטרי : וכתוב עליה שהתנאים שלה עדיין לא
- דוד רוזנברג : נכון.
- אבי קטרי : ממתי הלוואה?
- דוד רוזנברג : שלוש שנים.

- אבי קטרי : שלוש שנים. על פי מה שראיתי פה, אני מניח שלא משלמים לכם יותר, היא נושאת ריבית של בערך 4.8 אחוז לשנה, ובכל פעם זה קופץ ב-4 אחוז תוספת. עכשיו, מתי זה ייגמר העניין הזה?
- דוד רוזנברג : כשיהיה לחברה כסף לשלם את זה. אני לא יודע, רגע, אני לא יודע את התשובה. מה שאתה שואל אותי עכשיו זה בעיה ניהולית, זו לא בעיה רישומית. מתי יהיה לחברה כסף כדי להחזיר את החובות שלה?
- אבי קטרי : אתה צודק.
- דוד רוזנברג : אני לא יודע מתי יהיה לחברה כסף.
- אבי קטרי : בעניין הזה אתה צודק, בסדר.
- דוד רוזנברג : אני לא יודע ... כסף לחברה בשנת 2026
- אבי קטרי : אין סיכום של תנאי ההלוואה הזאת?
- דוד רוזנברג : לא, אל תשכח שההלוואה הזאת נוצרה כתוצאה מהעובדה שהמנכ"לים של שתי החברות, הנותנת והמקבלת, היו איש אחד. ואז, כדי שיוכל
- אורנה הדר : זה מהכיס לפה, העביר לכיס פה.
- דוד רוזנברג : כן, כדי שיוכל להמשיך
- (מדברים ביחד)**
- דוד רוזנברג : למה? אני אומר אותו בחיוב.
- אלי אטון : אבי.
- אבי קטרי : על איציק להב להפיל את העניין הזה?
- דוד רוזנברג : לא, איציק להב
- אבי קטרי : אתה אומר הוא היה היחיד שהיה גם זה וגם זה.
- דוד רוזנברג : לא, נכון, אבל לטובה לא לרעה
- אורנה הדר : הוא היה גם וגם. הוא היה מנכ"ל
- אבי קטרי : הוא היה מנכ"ל, והוא היה מנכ"ל, ואני אומר להפיל את התיק הזה של ההלוואה הזאת
- דוד רוזנברג : זה לא תיק
- אבי קטרי : אז להפיל את זה עליו, כבר הוא עשה את זה בגלל שהוא היה בשני

דוד רוזנברג: לא

אבי קטרי: נראה לי מאוד לא הגון.

(מדברים ביחד)

אורנה הדר: רגע, הוא היה מנהל

אבי קטרי: הוא היה מנהל וזה הוחתם לו העניין הזה.

אורנה הדר: זה לא ברור. גם אם הוחתם לו, זו האחריות שלו, מנהל

אבי קטרי: מה זה האחריות שלו?

אלי אטון: חבר'ה אנחנו

אבי קטרי: לא אבל זה פותח לנו

(מדברים ביחד)

אבי קטרי: אבל זה פותח לנו עכשיו גם כן אפשרות. למה המועצה לא תקבל הלוואות

כאלה? למה לא יממנו את ההפרש יוח"א באיזה הלוואה קטנה כזאת? הרי

יש להם כסף.

דובר: קטרי, אני רוצה להזכיר לך

(מדברים ביחד)

יצחק יצחק: את ההשתתפות שלהם השנה בתקציב המועצה באופן ניכר

(מדברים ביחד)

אלי אטון: בואו בואו, רוצים להתקדם אבי, ברשותך בוא תתקדם.

דוד רוזנברג: טוב, אני חושב שאם יש עוד שאלות, אז

אבי קטרי: לא לא, בעניין הזה אין, תודה.

אלי אטון: תודה רבה. ניר, בבקשה.

ניר: כן, רואה חשבון גיא גזית יציג את הדוח בתמצות, כי כבר השעה מאוחרת,

אם יש שאלות.

גיא גזית: טוב, זו החברה לטיפול במי לב השרון, זו החברה שמתעסקת עם הובלת

השפכים. כן, זו חברה שיש לה הון עצמי של 35 מיליון שקל. אני אגע בדוח

על הפעילויות בכמה מילים. אתם יכולים לראות שההכנסות זה, ההכנסות

נשארות פחות או יותר באותה רמה, אבל לאורך השנים אנחנו רואים

שההכנסות מדמי הקמת ביוב הולכות ויורדות, וההכנסות מאגרות ביוב הולכות ועולות. דבר אחד שאני אדגיש פה, אמר כאן הסגן לפני רגע, שעשו התחשבנות חדשה בסוף 2024 בין המועצה לבין החברה, שכללה גם התחשבנות על כמה, ארבע שנים אחורה. אז הסכום הזה של ה-2 מיליון כולל את השנים אחורה, והסכומים של 2024 כלולים במספרים עצמם. זה מה שהביא לירידה, גידול קצת בהפסד התפעולי, וכלומר יש כאן את ההוצאות של שנים קודמות.

- איציק 2 : למה אישה הקטנה או קיטון באגרות ביוב?
(מדברים ביחד*)
- איציק 2 : לא הקמה, אני לא מדבר על הקמה, אני מדבר על הביוב.
- גיא גזית : ההקמה יורד והאגרות עולות.
- אורנה הדר : 10-11 הייתה עליה.
- איציק 2 : אוקיי אוקיי, עכשיו אני רואה
- גיא גזית : אגרות ביוב עולות, ומה שהיה פעם היטלים, זה הולך וקטן.
- דובר : ה-2 מיליון שקל האלה, זה קיטון בפירעון של המועצה?
- גיא גזית : זה הלך למועצה.
- דובר : זה המימוש שדיברנו
- איציק 2 : זו הייתה ההחלטה בזמנו, כשהיה.
- גיא גזית : זו החברה הזו, לגבי החברה השנייה זה חברה
- רועי מימון : רגע שניה, לגבי החברה הקודמת, אני ראיתי שעלויות הגבייה שלה עלו מ-600 אלף למיליון שקל. עלויות הגבייה.
- גיא גזית : זה גם חלק מההתחשבנות שלה עם המועצה.
- רועי מימון : זה גם, חוץ מה-2 מיליון, עוד כסף למועצה?
- גיא גזית : כן, אמרנו 2 מיליון זה בגין השנים עד 2023.
- רועי מימון : אוקיי.
- גיא גזית : וההוצאות של 2024 גלומות כבר בתוך המספרים של
- רועי מימון : אוקיי.

- גיא גזית : החברה השנייה, מי קולחין קלנסווה לב השרון, זו החברה המשותפת עם קלנסווה, שמתעסקת בתפעול של המט"ש. אז יש כאן את ההיסטוריה של החוב של קלנסווה, שמדברים איתם כל פעם ומבטיחים הבטחות
- דובר : הוא נושא ריבית החוב הזה?
- דובר : לא, הוא רק גדל, הוא לא
- דובר : לא, השאלה אם הוא נושא ריבית שקבועה
- דובר : כולם מדברים והוא גדל.
- אלי אטון : חברים לגבי, משפט אחד לא נרחיב. לגבי קלנסווה אנחנו במגעים גם מולם. זה בעיקר לא מולם יהיה, כי קלנסווה היא מועצה עוד מעט על סף חדלות פירעון. הם נתבעו על ידי מקורות שמונה מיליון שקל
- דובר : הם נשארו בחיים?
- אלי אטון : הם נשארו, נשארו, מה לעשות?
- (מדברים ביחד)**
- אלי אטון : אנחנו כרגע תראו, חשב מלווה עוד מעט יהיה להם
- יצחק יצחק : יש להם כבר.
- אלי אטון : יש להם חשב מלווה, אבל עוד מעט יכול, אני לא רוצה להגיד. ועדה קרואה, אולי. אני לא רוצה להגיד את הדברים האלה, זה לא בסמכות שלי להגיד, לכאורה. זה אולי דבר שיעזור לנו לקבל את החובות, שאם המדינה תהיה מעורבת בניהול של העיר, יהיה לה יותר קל לקבל את החובות, זה אחד. אנחנו נפגשים עם ראש עיריית קלנסווה ועם החשב המלווה. בנושא הזה אתה לא יכול לעשות שום דבר אחר. הגשנו בקשה, הגשנו בקשה גם למשרד הפנים, לחלט להם מענקי איזון, ואמרו לנו בצורה הכי מנומסת, חבר'ה תעמדו בתור. יש להם חובות מפה ועד הודעה חדשה, זאת אומרת אם יש סידורי עדיפויות, אז אנחנו עומדים בסדר העדיפויות האחרון
- ראובן קפלן : אי אפשר להגיש עתירה מנהלית?
- אלי אטון : רגע עוד משפט, אתה לא יכול לעשות שום דבר. אתה לא יכול לעשות שום דבר איתם, הם חדלי פירעון.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: אבל אין לך מאיפה להוציא את הכסף. זה לא קשור, אין לך מאיפה להוציא את הכסף, והכי גרוע רגע, והכי גרוע. תקשיב, התייעצנו ראובן, זה לא שעכשיו פתאום הובזקנו עם איזשהו רעיון. אנחנו לא יכולים לסגור את הברז. בניגוד למים, בניגוד לחשמל, אתה לא יכול לסגור את הברז ... חייבים איזה 70-80 מיליון שקל על המים. יצחק יצחק:

אלי אטון: זה מה שאמרת, לא, אמרתי, גם מים אתה לא יכול לסגור. אני מדבר מים לא לתושבים, עסקים או דברים כאלה. ולכן אנחנו עירבנו גם את משרד הפנים בנושא הזה. משרד הפנים הבהיר לנו שהם הולכים לסוג של ניהול אחר. אני לא רוצה לדבר עליו, כי זה לא בסמכות שלי. ואז אולי יהיה לנו יותר קל מול המדינה, לתבוע את החובות שלנו. אנחנו מנסים להגיע איתם כבר להסדר שהם לא עומדים בו, לשלם את השוטף פלוס כמה עשרות אלפי שקלים בחודש, זה לא עובד

ראובן קפלן: אבל היום את השוטף כן משלמים היום?
אלי אטון: הם לא מספיקים לשלם את השוטף. פחות מהשוטף. פחות מהשוטף, החוב גדל משנה שעברה, אנחנו על זה מול כל הרשויות בנושא הזה ולא מרפים לרגע, אבל הידיים שלנו, בביצוע כמו שאמרנו, הן כבולות. אנחנו מחכים להסדר אחר מול המדינה. ברגע שזה יהיה מול המדינה יהיה לנו יותר קל לקבל את הכסף שלנו.

דובר: יש עוד תהליך שמנסים להתחבר לאיזשהו תאגיד מים או להקים תאגיד מים, וברגע שזה יקרה, אז רשות המים יכולה לתת את הכספים האלה. אבל כל זמן שזה לא קורה ואף אחד לא קופץ כדי לחבר אותם לתאגיד שלו, אז משם לא בטוח שתבוא הישועה.

גיא גזית: טוב, לגבי התוצאות של החברה הזאת, אז יש פה את התוצאות. יש השנה ירידה ברווח, שנובעת למעשה מעלייה בהוצאות של התפעול מט"ש. זהו, זה לגבי החברה הזאת.

קובי רייך: מה קורה לגבי חברת ... שלא משלמים לנו כלום?

- אלי אטון : אוקיי.
- קובי רייך : איפה זה עומד?
- אלי אטון : זה כבר תהליך שאני לראשונה, כשהגעתי לשם, התברר לנו שבכלל מהדרין לא רק שלא משלמת כלום דמי שימוש, אלא גם ארנונה אנחנו משלמים, מי לב השרון משלמים את הארנונה של המקום הזה. אנחנו כרגע גם, יש משהו מורכב, הרי אדמה נקנתה, השטח נקנה על ידי, זאת אומרת האדמה הופקעה ושולם כסף לתנובות, משום מה הבעלות לא עברה. הגשנו, שרון הגיש שרון עזרן : אין תב"ע, עכשיו אנחנו מקדמים תב"ע.
- אלי אטון : שרון הגיש חיוב למהדרין אחרי שהזמנו אותם והם לא באו, הגיש להם חיוב על דמי שימוש וארנונה רטרואקטיבית, ואז הם באו ואמרו, ואמרו כדי שאם אתם רוצים שנשלם לכם או נגיע לסוג של הסדר של תשלום, אז בואו תראו לנו בעלות על השטח. ואנחנו כרגע בשלב הזה, 20 שנה, המקום הזה קיים 25 שנה, מסתבר שלפני 15 שנה, 20 שנה, היה הסכם עם מהדרין, שלא נחתם, על דמי שימוש
- קובי רייך : שישלמו לתנובות
- אלי אטון : רגע
- קובי רייך : לבעלי הקרקע
- אלי אטון : שניה שניה עזוב, זה הדברים הקלים להגיד. מסתבר שהם רצו, חתמו הסכם ל-24 שנה, ומישהו תיקן מאצלנו ל-10 שנים, יש בזה 10 שנים זה יפה מאוד, זה כבר עברו 10 שנים, דמי שימוש עברו, רק דבר אחד לא קרה, אף אחד לא חתם. אין הסכם חתום, אין שום דבר חברים, אין שום דבר. ולכן אנחנו לאט לאט מנסים לסדר את הדברים האלה מול מהדרין, מול כל הגורמים, כדי גם בנושא הזה לא לוותר להם ולקבל את מה שמגיע לנו, דמי שימוש.
- אורנה הדר : איפה אנחנו במדינת חלם?
- קובי רייך : אבל מה הם משחקים אותה ראש קטן? הם ישבו מול המועצה ועשו הסכם, מה הם
- אלי אטון : קובי, הכל, אין הסכם.

- אורנה הדר : לא חתמו.
- אלי אטון : מה לא ברור לך שאין הסכם?
- קובי רייך : גם הסכם בעל פה מה, הם קיבלו, הם מדברים, מה?
- אלי אטון : אבל
- קובי רייך : הם לא נכנסו
- אלי אטון : קובי, בוא לא, בוא נהיה יותר חכמים
- קובי רייך : מהדרין זה לא גוף פרטי
- אלי אטון : אבל מה לעשות? באים, בוא תראה הסכם חתום, וכרגע אנחנו מממשים
- (מדברים ביחד)**
- אלי אטון : אבל חברים, רגע, סבלנות, התחלנו תהליך. לא ישר תובעים ואין לך
- אסמכתאות לגבי
- קובי רייך : לא, לא לתבוע
- אלי אטון : אין שום דבר באסמכתא
- אורנה הדר : אבל זה השטח שלך.
- אלי אטון : עדיין לא.
- אורנה הדר : כל זה מה זה ... ?
- אלי אטון : כן, נו, אז אנחנו במהלך, בתהליך של לעשות תביעה ולהעביר את הזה על שמנו. ברגע שזה יהיה על שמנו, אתה גם יכול לתבוע, אתה יכול לעשות את כל
- המהלכים. חבריה, קובי, אתה
- קובי רייך : לא, בסדר אלי, כל הכבוד, בסדר
- אלי אטון : אתה שם. אתה שם, נכון?
- קובי רייך : אבל אי אפשר לבוא, אני מכיר את מהדרין, אי אפשר לבוא ולהגיד להם מה
- אתם ...
- אלי אטון : לא לא
- קובי רייך : ישבתם איתנו גם בלחיצת יד, קיבלתם את ... הזה
- אלי אטון : עם מי ישבו? אף אחד לא יודע עם מי ישבו, אף אחד לא יודע עם מי סגרו,
- אף אחד לא יודע כלום. זה מה שאני מנסה להגיד לך. יש הסכם, טיטות

הסכם, שמישהו רק תיקן ל-10 שנים ולא עשינו עם זה שום דבר. עכשיו מה? באו מהדרין ואמרו להם, בואו תשתמשו במקום, תשקיעו, ותמורת ההשקעה שיהיה לכם שימוש, רק לא סגרו כמה שנים. הרי כל דבר יש לו זמן תפוגה. חמש שנים, 10 שנים, 15, 20, אף אחד לא יודע. ולכן פה החלטנו שזה נגמר הסיפור הזה. יש היגיון לכל דבר ברמת דמי השימוש. הם כבר נמצאים שם קרוב ל-15 שנה, כמה זמן? 15 שנה, הגיע הזמן לקבל כסף. אני פניתי לאיציק רהב ... הוא אמר לי כן, צריך להתחיל לגבות מהם. אז אוקיי, אז זה מה שעשינו, כדי ללמוד את הנושא הזה שהתברר שהוא עומד שם ולא נגעו בו. אוקיי, בואו נתקדם.

דובר : טוב, נאשר את הדוחות.

אלי אטון : הם לא

(מדברים ביחד)

איציק 2 : לא, זה רק הצגה. רק הצגה.

אלי אטון : טוב, תודה רבה. אני רוצה להתקדם. נושא מספר 3. נושא מספר 3 זה, חברים, חברים ההלוואה, תודה רבה לכם.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : חברים אני רוצה להמשיך, בבקשה. קובי, אני רוצה להמשיך. אז זהו, עוד שני נושאים.

סעיף 3 - הלוואה בסך 2 מיליון לבניית קומות ב+ג במרכז הפעלה

אלי אטון : נושא השלישי לפני אישורי התברים, זה הנושא של הלוואה, חברים זה מפריע. לבניית קומות ב' ג' במרכז הפעלה. אם אתם זוכרים, אנחנו אישרנו שהמועצה תהיה ערבה לחברה הכלכלית למיליון וחצי שקלים, על מנת שנוכל להרוויח את המע"מ, מהנושא של מרכז הפעלה. משרד הפנים לא אישר את הערבות, ואז כמובן לא אישר את הלוואה הזאת. אנחנו רוצים לקחת את הלוואה הזאת מהמועצה, ועלה רעיון שאם אנחנו כבר בקומה שנייה, אנחנו כבר יכולים, גם בעקבות מצוקת עובדים אצלנו, לעשות כבר באותה הזדמנות

להקים את הקומה השלישית, שזה נכס למועצה, שנוכל להשתמש בו. ככל שנוכל, וגם לאחר מכן נשתמש בו בצורה, פה מרכז ההפעלה. ואז גם להרים, יש כבר אישורים כל הדברים האלה, אתה יכול להרים כבר קומה שלישית בנושא הזה. כן כן בניה מהירה

יצחק יצחק: בניה קלה.

אלי אטון: לכן אנחנו

דובר: ושני מיליון יספיק לנו?

אלי אטון: לא לא, 3.6, חברים. הייתה טעות בזה שדיברו על שני מיליון, מיליון וחצי

יצחק יצחק: מיליון וחצי זה הקומה השנייה

אלי אטון: ו-500 אלף

יצחק יצחק: ושני מיליון 100 לקומה השלישית, לבנייה קלה.

דובר: בנייה קלה יותר יקרה מהבנייה רגילה?

(מדברים ביחד)

אלי אטון: המעטפת קיימת, כן כן.

קובי רייך: הוצאנו מכרז

(מדברים ביחד)

אלי אטון: לא היה כסף

יצחק יצחק: אנחנו צריכים הלוואה.

אלי אטון: אתה לא יכול, הרי אנחנו צריכים את הכסף ... כדי להתחיל בעבודה. אז

אנחנו מבקשים מכם את האישור ללקיחת הלוואה, כמובן בתנאים ששרון,

הטובים ביותר ששרון ימצא, לכמה? לשבע שנים?

שרון עזרן: ההלוואה היא לשבע שנים, כאשר ההצעה הטובה ביותר זה של אחד הבנקים,

פריים מינוס 0.83.

קובי רייך: מי זה? איזה בנק?

שרון עזרן: אני לא יכול להגיד, זה לא

קובי רייך: מה זה

שרון עזרן: כי אני עושה תמחור, אני יכול להיות שאני אשיג יותר, אז אני לא רוצה

- קובי רייך : למה אני עובד איזה מנכ"ל של בנק שאתה
 שרון עזרון : אתה עובד עם כל הבנקים.
 אלי אטון : אתה עובד עם כל הבנקים קובי, אתה מסוכן.
 אורנה הדר : קובי בכלל המנכ"ל פה, נגיד בנק ישראל.
 אלי אטון : טוב, אני מבקש, אני מבקש

(מדברים ביחד)

- אלי אטון : חבר'ה בואו, אני מבקש לאשר את ההלוואה הזאת. מי בעד? שירים את ידו.
 כולם? אוקיי.
 קובי רייך : אז איזה סכום ההלוואה בסוף?
 שרון עזרון : 3.6.
 אלי אטון : כן.
 שרון עזרון : התברים.

סעיף 5 - תברים

- אלי אטון : אוקיי, תודה רבה. נושא אחרון זה נושא התברים, שרון תציג אותו. תשימו
 את התברים.

(מדברים ביחד)

- שרון עזרון : תברים סקר תשתיות, היה לנו ... של 20 אלף שקל שממתינים בשביל לקחת
 מהקרנות. פה מבנה קריית חינוך דרור, המשיכו ליפול לנו כל מיני חיפויים
 בקריית חינוך דרור מהקיר, אז אנחנו בעצם עדיין עושים את כל החיתוכים
 מהקיר, ... של 80 אלף.
 אורנה הדר : איזה קיר?
 שרון עזרון : כל הקירות של האולמות ספורט, החיפויים נופלים להם. לא, אנחנו חייבים
 לרסק אותם.
 יצחק יצחק : חלק אנחנו מורידים וחלק מחזקים.
 שרון עזרון : תוכנית פיתוח עסקי, אנחנו משקיעים על תוכנית פיתוח למבנה המועצה,
 כאשר אנחנו בעצם לוקחים את החברה שתעשה לנו, FRI, איך זה נקרא?

משהו כזה. כן ... בשביל לראות באמת אם יש חברות שמוכנות להשכיר את המבנים האלו, אז זה 65 אלף שקל. שדרוג מערכות בטיחות אולמות ספורט, אנחנו בעצם מבקשים 100 אלף שקל בשביל לסיים את העניין של אולם ספורט דרור 2.

יצחק יצחק: רגע, שרון

שרון עזרן: ופה

יצחק יצחק: שרון סליחה, בעניין הזה.

שרון עזרן: זהו, פה איציק היום בבוקר קיבל הודעה שלוקחים

יצחק יצחק: אנחנו פשוט הוצאנו יועץ איטום, מהנדס המועצה הוציא יועץ איטום,

ומסתבר שחלק מהעבודה זו עבודה של ניקוז, שצריך לעשות אותה עבודה היקפית, לחפור סביב המבנה ולעשות שם כמה נקזים. זה גם בהערכה, לפחות כשירדן דיברה איתי, ירדן זו המהנדסת שלנו, שזה בין 80 ל-100 אלף שקל. אז מה שאני מבקש זה לתבר הזה להוסיף עוד את ה-100 אלף שקל.

שרון עזרן: אז זה תבר בעצם שאנחנו נסגור אותו ב-200 אלף שקל, כי זה 100 אלף שקל

לאולם ספורט ועוד 100 אלף שקל לניקוזים מסביב. אז אני רק מתקן את זה ל-200 אלף. הקמת ... מחסן נשק זה כסף שאנחנו מקבלים ממשטרת ישראל על הקמת מחסני נשק ברשות. זה 169 אלף שקל, זה לא

דובר: מהישובים?

שרון עזרן: מהישובים. והקמת חומה בין ... מה שיש לנו כהלוואה, לפתוח לזה תבר.

שאלה?

דובר: אז למה אנחנו צריכים לאשר את התבר של המשטרה אם המשטרה כבר

משלמת אתה אומר?

שרון עזרן: כן, אבל אתה חייב לפתוח תבר. כל תקציב בלתי רגיל, זה מגיע ממקום

דובר: הם מחזירים לנו אחד לאחד.

שרון עזרן: כן, אחד לאחד. כתוב

אלי אטון: כמו שאנחנו רושמים את התברים של משרד הביטחון, אותו דבר.

רועי מימון : שרון, הסכום שרשום ב-1.7 זה לפני שאישרנו את התברים האלו, או אחרי שאישרנו אותם?

שרון עזרן : זה אחרי.

רועי מימון : זה כאילו אם נאשר, זה גם מה שנשאר בקרנות.

איציק 2 : אבל פה אתה צריך להוריד את ה-100 אלף.

רועי מימון : לא, בסדר, זה העיקרון. מה שהוצא מזה לפני או אחרי.

(מדברים ביחד)

מיכל גליק : יש לי שאלה. על התוכנית פיתוח עסקי.

שרון עזרן : כן.

מיכל גליק : כאילו זה 120 אלף שקל על תוכנית פיתוח עסקי, ואני כאילו רוצה להבין.

כשבאו וביקשו את התוכנית, אמרו ב-60 אלף שקלים אנחנו עושים את

התוכנית ונותנים לכם את התוצאה, ופתאום זה לא מספיק, או שמראש ידעו

את זה שזה לא יעלה כפול

שרון עזרן : לא, אני אסביר לך. אני יכול לדבר אבל אנחנו קצת לחוצים אז אני אקצר

מהר. הביאו לנו תוכנית עסקית שאומרת שאם אנחנו רוצים להרוס את

המבנה, ושיבוא חברה חיצונית, ... ותעשה את המבנה הזה ותשכיר, לא

יכולה לתת לנו יותר מ-700 מטר. אמרנו 700 מטר זה לא מספיק, אנחנו פה

היום ב-1,200 מטר. אנחנו רוצים 2,000 ומשהו פלוס. ואמרו, אף חברה לא

מוכנה לתת. אז אמרנו, בואו נחשוב רגע. בואו קודם כל נבין אם יש חברות

שרוצות בכלל להשכיר את הקומות הראשונות. ה-RFI יבדוק לנו אם יש

חברות שרוצות את הקומות הראשונות להשכיר. ב', ייתנו לנו עוד אופציות.

יכול להיות שאם יש לנו את האפשרות שנשכיר את הקומות הראשונות, ויש

לנו נגיד, הכנסה של רבע מיליון שקל בחודש, אולי הבנק בכלל מוכן לתת לנו

משכנתא, ... אנחנו במקום ... נבנה את המבנה הזה. אז אנחנו מקבלים את

כל

אלי אטון : זה מדייק לנו את הנתונים.

שרון עזרן : בשביל לדייק את הנתונים אנחנו צריכים

- אלי אטון : בסכום הזה, נקבל נתונים יותר אופטימליים ונמקסם את הערך של המקום הזה. כי אנחנו ממש על הקצה בין תשואה ואוקיי?
- שרון עזרן : אז אישור תבר. בבקשה.
- אלי אטון : אוקיי, זהו. עכשיו ... לאשר?
- דובר : מאשרים.
- אלי אטון : אוקיי
- שרון עזרן : תודה רבה.
- אלי אטון : תודה רבה, אנחנו פותחים עכשיו
- יצחק יצחק : רגע, רק שניה.
- אלי אטון : תפתחו את ... יש חברי מליאה שרצו להגיד כמה דברים, אז שניה.
- (מדברים ביחד)**
- קובי רייך : יהודה יהודה, איך קוראים לעורך דין הזה בפרדסיה?
- (מדברים ביחד)**
- ניסן כנפי : אם את יכולה סיון לפתוח את הזום, שנראה את מי שמדבר. אוקיי. החברים שבזום, מי שרוצה לומר משהו.
- אורנה הדר : הם יצאו ...
- ניסן כנפי : אין אף אחד? אוקיי, טוב אז כפי
- אורנה הדר : רגע אני אגיד לו, אפי
- ניסן כנפי : כפי שהבטחנו, נתנו זמן לחברים בזום לומר את דבריהם, אבל מסתבר שאין לנו כרגע אף אחד מחובר. יש מישהו שמחובר?
- אורנה הדר : כתבתי לו שיעלה.
- אלי אטון : חברים תודה רבה לכם.

- ההקלטה הסתיימה -